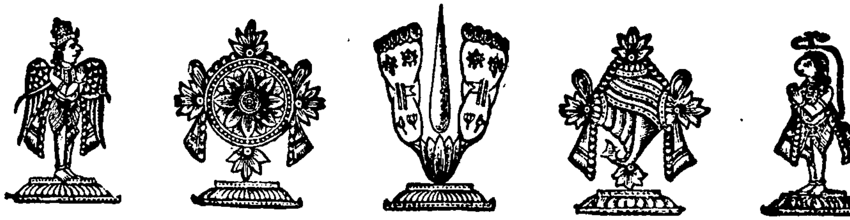
ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 252.

சென்னை ஸத்க்ரந்த ப்ரகாசனஸபா மூலம் மாதந்தோறும் வெளிவரும் பத்திரிகை
ஆசிரியர்: ஸ்ரீ காஞ்சீ: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸம்புடம் 21	ஸெளம்யஸு மார்கழிமீ 1969 டிஸம்பர்மீ	ஸஞ்சிகை 12

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி

19. திருநாகைத் திருப்பதியநுபவம்.

சேர்ந்துனக்குக் குற்றேவல் செய்திலனென் சிந்தையில்நீ
ஆர்ந்ததற்கோர் கைம்மா றறிகிலேன்—பூந்துவரை
மன்ன!கை யாழி வலவா! வலம்புரியாய்!
தென்னாகை யாயருளிச் செய்.

பூ துவரை மன்ன	அழகிய த்வாரகாபுரிக்கு அதிபதியே!
கை ஆழி வலவா [வலம் கை ஆழியாய்]	வலத்திருக்கையில் திருவாழியைக் கொண்டவனே!
வலம்புரியாய்	வலம் புரிச்சங்கமுடையவனே!
தென் நாகையாய்	அழகிய நாகைத் திருப்பதியிலுறைபவனே!
சேர்ந்து உனக்கு குற்றேவல் செய்திலன்	உன்னைச் சரண மடைந்து சிறியதொரு கைங்கரியமும்! செய்திலேன்;
	(அப்படியிருந்தும்)
என் சிந்தையில் நீ ஆர்ந்ததற்கு	அடியேனது மனத்தில் நீ பொருந்தி யெழுந்தருளியிருப்பதற்கு
ஓர் கைம்மாறு அறிகிலேன்	ஒரு பிரதி யுபகார மறிகின்றிலேன்;
அருளிச் செய்	ஏதேனுமிருந்தால் அதனை இன்னதென்று கூறியருளாய்.

* * *—நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் வானமாமலை யெம்பெருமானை நோக்கி "ஆறெனக்கு நின்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய் உனக்கோர் கைம்மாறு நானொன்றிலேன்" என்றருளிச் செய்ததை அடியொற்றியது இது. *

மாமுனிகளினுத்ஸவ நிகழ்ச்சி

மணவாளமாமுனிகளின் ஐப்பசித் திருமூல மஹோத்ஸவம் உலகமெங்கும் நடைபெற்றாலும் தேவப் பெருமாள் ஸன்னிதியில் நடைபெறும் க்ரமம் அத்வி தீயம், அதிவிலக்ஷணம், அப்ரமேயம், அத்யத்புதம் என்பதை அநுபவரஸிகர்களே யறிவர். ஒவ்வொரு நாளும் காலை வேளைகளில் 10-மணியிலிருந்தே திருமஞ்சன

ஸந்நாஹம். 12 மணிக்குத் திருமஞ்சனம் முடிவுபெறும். உடனே அருளிச் செயல் ஸேவை தொடங்கி 4-மணிக்குப் பகல் வேளை சாத்துமுறை, பிறகு இரவு 7-மணிக்கு ஸன்னிதித் திருவாசல் கொட்டகைப் பந்தலில் பத்தியுலாவி ஊஞ்சல் கண்டருளி ஆஸ்தானத்திலமர்ந்து 8 மணி முதல் 11-மணிவரை திருவாய்மொழி ஸேவை "நீராகிக் கேட்டவர்கள் நெஞ்சழியத்" திருச்செவிசாத்தியருளியாகும். இவ்வண்ணமாகவே ஒன்பது நாளைய நிகழ்ச்சி. திருமூல நன்னாளில் காலை 11 மணியிலிருந்து 2-மணிவரை திருமஞ்சனம். பிறகு திருப்பாவையும் பெரிய திரு மொழி சேஷமும் திருச்செவிசாத்தியருளி மாலை 6-30 க்கு திருப் பாவை சாத்துமுறை. உடனே தேவப்பெருமாள் அற்புதமான திருக்கோலங் கொண்டு வீதியார வெழுந்தருளி மாமுனிகள் ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி வாசற் பந்தலில் மாமுனிகளுக்கு பஹுமானம் ஸாதித்தருளி உள்ளே சீரியசிங்காசனத்திருந்து இரவு 10 மணி முதல் பின் மாலை 4 மணிவரை அருளிச்செயல் ஸேவை சாத்துமுறை கோஷ்டிகள் நடைபெற்று * கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்தணையும் தருவாயில் மாமுனிகளோடு ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி விடைதந்தருளியான பின் மாமுனிகள் ஸன்னிதிக் கெழுந்தருளி கந்தப்பொடி வஸந்தோத்ஸவம் கண்டருளினர், இயற்பா சாத்துமுறையும் அடைவே நடைபெற்றுப் பேரின்பவெள்ளம் பெருகிப் பெரிய கிதயுகமாயிற்று.

ஸம்வத்ஸராந்த விஜ்ஞாபனம்

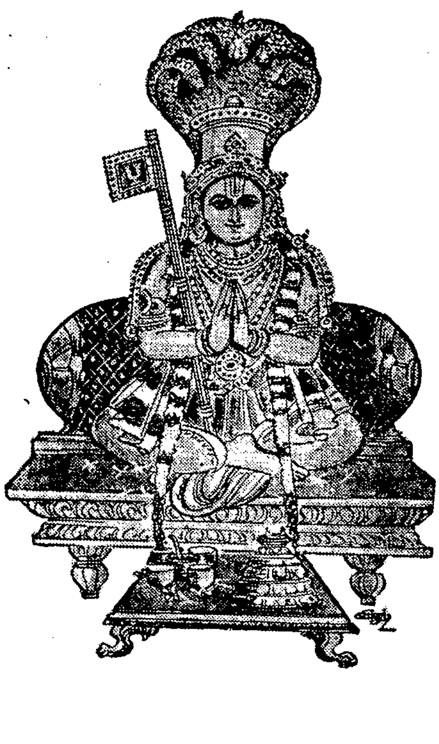
நமது ஸ்ரீராமாநுஜன் இன்று இருபத்தொரு பிராயப்பூர்த்தி பெறுவதை மிக மகிழ்ச்சியுடன் விஜ்ஞாபிக்கிறேன். இருபத்தொன்று என்கிற லக்கத்தி லிருந்து நினைவுக்கு வந்த விசேஷங்களை ஈண்டு விளக்கியுரைக்க விரும்புகிறேன். அடியேனுடைய ஆசாரியராய் ஜகத் விக்யாதரா யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமதுபய வே. பிரதிவாதிபயங்கரம் ஜகத்குரு காதிஸ்வாமி ஆரம்பித்து நடத்திவந்த **மஞ்ஜுபாஷிணி** யென்னும் ஸம்ஸ்க்ருத வாரப் பத்திரிகையை, சென்ற பரீதாவி வருஷத்தில் ஸ்ரீ ஸ்வாமி அடியேனிடம் ஒப்படைத்து, பன்னிரண்டாண்டு வட நாட்டு ஸஞ்சாரத்தை ஸங்கல்பித்து திக்விஜய யாத்திரை தொடங்கியருளினர். அப்போது இருபத்தொரு ஸம்வத்ஸரகாலம் அந்த மஞ்ஜுபாஷிணி பத்திரிகையை வெள்ளிக்கிழமை தோறும் தவறாது நடத்திவந்தேன். அத்தோடுகூட (ஸ்வாமி நியமனங்கொண்டே) ப்ரஹ்மவித்யா என்றொரு தமிழ்ப் பத்திரிகையையும் மாதந் தோறும் மூன்று வருஷகாலம் நடத்திவந்தேன். ஸ்ரீ ஸ்வாமி திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினவுடனே இப்பத்ரிகைகளிரண்டையும் நிறுத்த நேர்ந்தது.

பிறகு சிலவாண்டுகள் கழித்து ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸுதா என்கிற ஸம்ஸ்க்ருத (மாஸிக) பத்ரிகையையும் அம்ருதலஹரீ என்கிற தமிழ் மாதப் பத்ரிகையையும் நடத்தத் தொடங்கினேன். ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதா என்கிற பெயரைக் கண்ட வட நாட்டுப் பண்டிதர்கள் (பல மதஸ்தர்கள்) "இப்பத்ரிகை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கே அஸாதாரணமல்லாமல் பொதுவாக ஆஸ்திக வைதிகர்களுக்கெல்லாம் உதவும்

படி பத்ரிகையின் நாமதேயம் அமைக்கலாகாதோ? என்று தெரிவித்ததனுல் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸுதா என்னும் பெயரை மாற்றி வைதிகமநோஹரா என்று பெயரிட்டு நடத்திவருகிறேன். இதற்கும் இருபத்தொரு பிராயம் பூர்த்தியாகிறது. ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 15வது நடந்து வந்த அம்ருதலஹரீ பத்ரிகை பதினுருவதாண்டில் சில அஸௌகரியங்களினுல் நிறுத்தப்பட்டது.

ஸ்ரீராமாநுஜ—என்னும் பெயரால் தொடங்கப்பட்ட தெலுங்கு பாஷை மாதப் பத்திரிகையும் இருபத்தொரு வருஷ காலமாக நடைபெற்று வருகின்றது. இந்த தெலுங்கு பத்ரிகையும் மேலே குறித்த ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகையும் அச்சுக் கூடத்தின் அஸௌகர்யத்தினுல் சிற்சில மாதங்களில் தடைபட்டுத் தாமதித்து வெளிவருவதுண்டு; ஸ்ரீராமாநுஜன் அப்படியல்லாமல் ஒரு மாதமும் தடைபடாமலும், பெரும்பாலும் பின் மாதத்தது முன் மாதத்திலேயே வெளிவந்து கொண்டுமிருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் அன்பர்களின் ஆசியும், பத்ரிகையின் தேவதையான ஸ்ரீராமாநுஜருடைய க்ருபாகடாக்ஷமுமேயாகும்.

இதர பத்ரிகைகளில் இதர பண்டிதர்களின் கட்டுரைகளும் வெளிவருவது போல் இப்பத்திரிகையில் ஏன் வெளிவருவதில்லையென்று பலர் கேட்பதுண்டு. இதற்கு நாம் என்னவிடை கூறுவது? எழுதவல்லவர்களான பல ஸஹ்ருதயர் களையும் நாம் ப்ரார்த்திப்பதுண்டு இப்போதும் ப்ரார்த்திக்கிருேம். எழுதி யனுப்பினுல் வெளியிடத்தட்டில்லை. கடந்த இருபத்தொரு ஸம்வத்ஸர காலமாக அபிமானித்த அன்பர்கள் மேன் மேலும் மிக்க வூக்கத்துடன் அபிமானித்து அநுக்ரஹிக்க வேணுமென்று பிரார்த்தித்து நிற்கிறேன். ... ... *

நமது மனோரதப் பெரு வெள்ளங்கள்

நிகழும் ஸௌம்யவருஷம் இன்று முக்கால் பங்கு முடிவு பெற்றது. இன்னும் ஒரு பங்கு சேஷித்துள்ளது. அஸாதாரணமான ஸாதாரண ஸம்வத்ஸரம் அதிஸமீபத்தி லுள்ளது, மணவாளமாமுனிகளுக்கு ஷஷ்டி யப்த பர்யாயங்கள் பத்து பூர்த்தியடைவதை முன்னிட்டு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகுக்கு நாம் செய்ய ஸங்கல்பித்திருக்குமவற்றை ஏற் கெனவே விளக்கமாக வெளியிட்டிருக்கிருேம். இப்போதும் சுருக்கமாக வெளியிடுகிருேம். மாமுனிகள் பூர்வாசார்ய திவ்ய ஸ்ரீ ஸூக்தி களையே ஓவாத வூணாக உண்ணப் பெற்றவராத லால் அந்த திவ்ய ஸூக்திகளில் ஒன்றுக்கும் துர்ப்பிக்ஷமில்லையென்னும்படியாக, அரிதா யிருந்துள்ள ஸகல ஆசார்ய ஸூக்திகளையும் ஸர்வ ஸுலபமாக்குவது முக்கிய நோக்கம்.

நோக்கமென்பதோடு நிற்கவில்லை. ஆகவேண்டிய காரியங்கள் அல்லும் பகலும் ஆறுமாத காலமாகவே நடைபெற்று வருகின்றன.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமந் நாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் தமது விசாலமான திருவுள்ளத்தினால் இன்று (28-11-69) மிகச் சிறந்த நியமன மொன்று தந்தருளினர். (அதாவது) ஸ்ரீவைஷ்ணவ திவ்ய ஸ்தலங்களாக நாம் கொண்டாடுகிற நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளில் மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளும் வட நாட்டுத் திருப்பதிகளும் நீங்கலாக, தொண்டைநாடு நடுநாடு சோழநாடு பாண்டிநாடு ஆகிய இந்நான்கு நாடுகளில் எண்பத்துமூன்று திருப்பதிகள் விளங்குவதால் இவற்றில் ஸேவை ஸாதித்தருளும் எம்பெருமான்களினுடையவும் மணவாள மாமுனிகளினுடையவும் திருக்கோலங்களைக் கொண்ட ஒரு சிறந்த விருந்தான சீர்மைமிகு புத்தகம் விரைவில் வெளிவருமாறு செய்யவேண்டும்— என்று. ஸத்யகாம ஸத்யஸங்கல்பராக ப்ரஸித்திபெற்ற ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி திருவுள்ளம்பற்றியாயிற்றென்றால் அது நிறைவேறியாயிற்றென்றே நினைக்கத் தக்க தன்றோ. ஒவ்வொரு திவ்ய தேசத்திற்கும் தெரிவித்துத் திருவுருவப் படங்களை வரவழைத்தாக வேண்டிய விலம்பமுண்டே. அவ்வளவே தாமதம்.

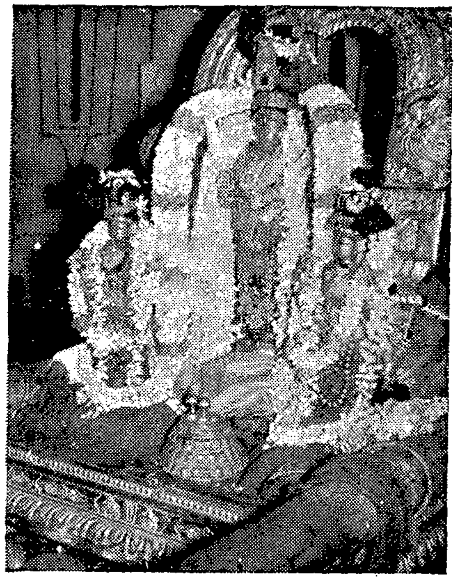
எம்பெருமான் திருக்கோலங்களும் மாமுனிகளின் திருக்கோலங்களும் எந்த ரீதியாக வெளிவருமென்பதை இப்போதே சிறு சான்றாகக் காட்டிவைக்கிறோம். மேலே காண்க.

முக்கியமான வேண்டுகோள்

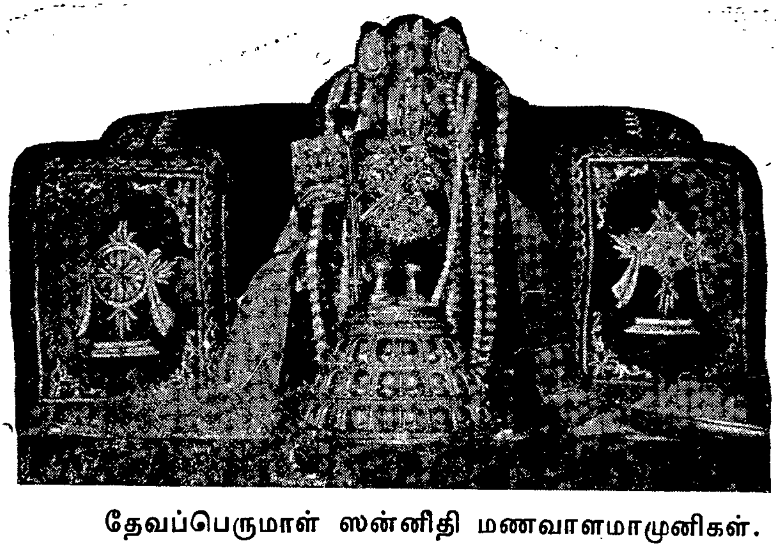
திவ்ய தேசங்கள் தோறும் பெரும்பாலும் அடியேனுக்கு ஆப்தர்கள் உள்ளார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் விண்ணப்பம் விடுப்பேன். செலவுக்கு வேண்டிய தொகையையும் அனுப்புவேன். அவரவர்கள் ச்ரமதையோடு தாமதமின்றி வேண்டுகோளை நிறைவேற்றியருள்வார்களாக. .... *

அறிக்கை

மணவாளமாமுனிகளின் அறுநூறாண்டு நிறைவு மஹோத்ஸவத்தை ஒரு வியாஜமாகக் கொண்டு நாம் அச்சிட உத்தேசித்திருக்கும் நூல்களின் பெயர்களை ஏற்கெனவே வெளியிட்டிருக்கின்றோம். அவை தவிர இன்னும் சில நூல்களும் அச்சிடப்படுமேயன்றி, உத்தேசித்த நூல்களில் எதுவும் விடுபடமாட்டாது. பெரிய திருமொழியாயிரத்திற்கும் பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியானத்தை ஒரே ஸம்புடமாக அச்சிட்டு வெளியிடவேணுமென்னும் அவா மிக மிகவுள்ளது. இது ஸாதாரண ஸம்வத்ஸர ஐப்பசித் திருமூலத்திற்குள் முடிவுபெறாவிடினும் அச்சு தொடங்கி வெகு தூரம் நடைபெறும். புத்தூரில் வாழும் ஸ்ரீமதுபயவே. S. கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார், M.A., B.L., ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸுதர்சந பத்ராதிபர் ஸ்ரீ வசன பூஷணத்தை இரண்டு வியாக்கியானங்களோடும் இரண்டு அரும்பதவுரைகளோடும் வெகு நேர்த்தியாக அச்சிட்டு வருகிறார். இங்ஙனே மற்றுஞ் சில கல்வியாளர்களும் முக்கியமான நூல்களைப் பதிப்பிக்கமுயலவேண்டும்.

ஸ்ரீ காஞ்சீ தேவப்பெருமாள்.

தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதி மணவாளமாமுனிகள்.

ஸ்ரீராமாநுஜன் 250ல் கண்ட நமது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி 25—10—69 தேதிவரைக்கும் உபகரித்தவர்களின் ஜாபிதா முன்னிதழில் வெளியிடப் பட்டது. அதன் பிறகு 30—11—69 வரை உபகரித்தவர்களின் ஜாபிதா வருமாறு.

சென்னை (G. T.) K. P. Srinivasan
,, G. பக்ஷிராஜய்யங்கார்
,, (P. T.) T. C. A. Rangaramanujam
,, (மயிலை) V. K. Sundaravaradan
,, (திருவல்லி) K. V. Srinivasan
,, ,, Amudachariar
,, ,, S. R. Srinivasayangar
,, ,, P. T. Srinivasaraghavan
,, (Egmore) V. N. Venkatavarada: chariar Vedavilas
,, (பெரம்பூர்) V. P. Krishnasami
,, (No. 14) M. N. Rangachariar
,, (Saidapet) M. K. Rangaramanujam
,, (16) A. M. Chakrapani Reddiyar
T. Nagar. உபந்யாஸகேஸரி. ராமகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்
Madrar-24 S. Lakshminarayanan
Shenoynagar P. S. Narasimhan
Mambalam K. S. Krishnaswami
Nungambakkam C. Krishnaswami, B.Com.
Crompet T. S. A. K. Sabha
,, A Thirumalai Iyengar, B.A.L.T.,
அம்பத்தூர் A. G. ஸந்தான கோபாலன்
ஆழ்வார் திருநகரி A. திருவேங்கடந்தான்
ஆயகுடி A V. திருமலை ஐயங்கார்
அலஹாபாத் கோ. க, திருமலாசாரிய ஸ்வாமி
பெங்களூர் R. J. அம்ருதம்மா
,, பரவஸ்து சிங்கராசாரியர்
,, V. K. Srinsvasan
Bombay V. Srinivasan
,, K. M. Srinivasachari
Coimbatore Doctor R. Sundararajan
,, M. S. Sundararajan

கோவை அப்பன் சுவாமிகள் ஸனாதன வித்யாலய பராங்குச மடம்
சிக்பல்லாபூர் K. Krishnamnchar
திண்டுக்கல் J. சாமி செட்டி சாரநாத ராமாநுஜ தாஸர்
,, P. L. ராமராமாநுஜம்
ஜேம் ஷெட்பூர் T. V. ராகவாசாரியர்
காந்தூர் நாட்டு ரங்காசாரியர்
காருவல்லி சிந்தாமணி ராமாநுஜ தாஸர்
காரைக்குடி T. Narasimhan Depty Tahsildar
காஞ்சீபுரம் P. B. அனந்தாசாரியர்
மணச்ச நல்லூர் வாஸுதேவ செட்டியார்
மதுரை R. S. திருமலை ஐயங்கார்
,, A. K. வேணுகோபால் செட்டியார்
,, T ஸுந்தரராஜய்யங்கார்
மீனாக்ஷிபுரம் T. M. Rama Rao
மேல்கோட் ஆஸ்தான வித்வான் எம்பார் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி
New Delhi A. Ramanajachari, B.A.,
நெய்வேலி பட்டர் பிரான்
நாரணமங்கலம் கோவிந்தசாமி
ஒரத்தநாடு காஞ்சீ பூர்ண செட்டி
பாண்டிச்சேரி P. A. Sundararajan
பேராவூரணி T. V. Krishnaswamingar
ரீவா ஆஸுரி திருவேங்கட ராமாநுஜாசாரியர்
ஸ்ரீபெரும்பூதூர் K. M. ரங்கஸாமி ஐயங்கார்
ஸ்ரீரங்கம் R. Varadarajayyangar
ஸகிந்தராபாத் அதிகாரி தேவநாயகாசாரியர்
சிவகங்கா பேராசிரியர் T. ராமாநுஜாசாரியர்
திருப்பத்தூர் K. A. காளியப்ப முதலியார்
திருவள்ளூர் உப்பிலி ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர
திருக்கோவலூர் எம்பெருமானார் ஜீயர்
விசாகபட்டணம் P. S. Srinivasachariar.
உல்லாஸநகர் K. பிச்சுமணி வித்வான்

மணவாள மாமுனிகளின் ஒரு ஸ்ரீ ஸூக்தியில் அநுபவம்.

மாமுனிகள் யதிராஜவிம்சதியில் இரண்டாவது சுலோகத்தில் "ஸ்ரீபட்டநாத பரகால முகாப்ஜ மித்ரம்" என்று எம்பெருமானுர்க்கு விசேஷணமிட்டருளுகிறுர். இதில், பெரியாழ்வாரையும் திருமங்கை யாழ்வாரையும் சேர்த்துப் பேசியிருப்பது கொண்டு சில ரஸாநுபவங்கள் செய்யக் குதூஹலம் கிளர்கின்றது. ஸ்வாமிதாமே உபதேசரத்தினமாலையில் "மாறன்பணித்த தமிழ் மறைக்கு மங்கையர்கோன், ஆறங்கங் கூறவவதரித்த" என்றருளிச் செய்தபடி நம்மாழ்வார்க்கும் திருமங்கை யாழ்வார்க்கும் ஒரு சேர்த்தி ஸுப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. அது நிற்க, இப்போது யதி ராஜவிம்சதி ஸ்ரீஸூக்தி கொண்டு பட்டநாதனுக்கும் பரகாலனுக்குமுள்ள சேர்த்தி யினுல் தோற்றும் சொற்பொரு ளின்பங்களை யநுபவிக்கின்ருேம். "நன்றுந் திரு வுடையோம்" என்று தொடங்கி ஸேவிக்கும் இயற்சாத்தில் "வாழியரோ தென் புதுவை வாழியரோ தென்குறையல் மாநகரம்" என்று பெரியாழ்வாருடையவும், திரு மங்கை மன்னனுடையவும் திருவவதாரஸ்தலங்களுக்கு ஒருசேர்த்திகாணப்படா நின் றது. இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் *சோராதகாதல் பெருஞ்சுழிப்பால் தொல்லை மாலை யொன்றும் பாராது அவனைப் பல்லாண்டென்று காப்பிடும் பான்மையன் தாள் பேராதவுள்ளத்திராமானுசன்* என்று எம்பெருமானுர்க்குப் பெரியாழ் வார் திருவடிகளிலே ப்ராவண்யமுடைமையைப் பேசினவுடனே *தண்டமிழ்செய்த நீலன்தனக்கு உலகிலினியானை எங்களிராமானுசனை* என்று (நீலனென்னுந் திரு நாமமுடைய திருமங்கையாழ்வார் பக்கலிலே ப்ரேமமுடைமை பேசப் பட்டதுங் காண்க. இடையில் தாழ்வொன்றில்லாமறை தாழ்ந்தென்கிற பாசுரத்தில் ஆண் டாள் திறத்திலீடுபாடு பேசப் பட்டிருந்தாலும் அது பெரியாழ்வாரிலே அந்தர்ப் பூதமேயாகும். ஆக இப்படி நிரூபிக்கக் கூடிய விஷயங்களால் பெரியாழ்வார்க்கும் திருமங்கையாழ்வார்க்கும் ஒரு சேர்த்தியைப் பூர்வாசார்யர்கள் திருவுள்ளம் பற்றி யிருக்கின்ருர்களென்பது தெளிவாகும். இதற்குப் பல காரணங்களுண்டு. அடியே னுடைய சிறிய ஞானத்திற்கு எட்டிய காரணவிசேஷங்களை இங்கு விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1. பெரியாழ்வார் தென்மதுரை மாநகரில் பாண்டியன் கொண்டாட வந்து சேர்ந்து பரதத்வநிர்ணயம் செய்தருளி ஊர்வலம் வருகையில் பரமபதநாதன் பெரிய திருவடியின் மீதேறி வந்து ஸேவைஸாதிக்க, அப்போது ஆழ்வார் பல்லாண்டு பாடி ஞர். மல்லாண்டதிண்டோளுக்கும் திருமேனி வண்ணத்திற்கும் திருவாழி திருச்சங்கு முதலானுர்க்கும் மங்களா சாஸனம் செய்தருளினுர். இது இதிஹாஸத்தாலும் பெரி யாழ்வாருடைய ஸ்ரீ ஸூக்தியாலும் ஸித்தமான விஷயம். ஆழ்வார் தென்மது ரைக்கு எழுந்தருளினதும் அவர்க்கு எம்பெருமான் பெரிய திருவடியின் மீதெழுந் தருளி வந்து காட்சி தந்ததும் இதிஹாஸ ஸித்தம். மற்றது அவருடைய திவ்யஸூக் திஸித்தம். பெரியாழ்வார் திருமொழியின் முடிவில் (5—4—2) * பறவையேறு பரம் புருடா! நீ யென்னைக் கைக்கொண்டபின் * என்று பாசுரமிருக்கையாலே எம்பெரு மான் கருடாரூடனுய்வந்து ஸேவை ஸாதித்த விஷயங்கூட ஸ்ரீ ஸூக்திஸித்த மென்று கொள்ளலாமே யென்னில்; அந்த பாசுரம் மதுரையில் பவனி வரும்போது ஸேவை ஸாதித்தபடியைச் சொல்லுகிறதென்று திண்ணமாகக் கொள்வதற்கு

நிலமல்லாமையாலே அது இதிஹாஸஸித்த மென்றேம். அதுவும் ஸ்ரீ ஸூக்திஸித்த மென்று கொள்ளில் குறையில்லை. இதே விஷயத்தில் திருமங்கையாழ்வாருடைய அநுபவமிருக்கும்படியைக் காணீர்; கேளீர், பெரியதிருமொழியில் (9—2—5) *கோழியுங் கூடலுங் கோயில் கொண்ட * என்கிற பாசுரத்திலும். அதற்கு மேலேயுள்ள (பாசுரம்8.) * அஞ்சிறைப்புள்ளுமொன்றேறி வந்தார் * என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்தியாலும் இவ்வநுபவங்களெல்லாம் விசதமாகத் தெரிவிக்கப்படுகின்றன. "அஞ்சிறைப்புள்ளு மொன்றேறி வந்தார்" என்பதனால் பெரியதிருவடியின் மீதேறி வந்து காட்சி தந்தருளினது ஸுஸ்பஷ்டமாகக் கூறப்பட்டது. மற்றவிஷயங்களெல்லாம் "கோழியுங் கூடலும்" என்ற முந்தின பாசுரத்தில் பூர்த்தியாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. "கோழியுங் கூடலுங் கோயில்கொண்ட" என்றவிடத்து கூடல் என்றது தென் மதுரைக்கு மங்களாசாஸனமான பாசுரம். (கோழியென்றது உறையூர்.) "குன்றமன்ன பாழியந் தோளுமோர் நான்குடையர்" என்றதனால் பெரியாழ்வாரீடுபட்ட மல்லாண்ட திண்டோள் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்டது. 'வாழியரோ' என்றதனால் பல்லாண்டு பாடினமை வ்யக்தம். "இவர் வண்ண மெண்ணில் மாகடல் போன்றுளர்" என்றதனால் "மணிவண்ணா!" என்று பெரியாழ்வாரீடுபட்ட திருநிறம் ஸூசிதமாயிற்று "கையில் வெய்ய ஆழியொன்றேந்தியோர் சங்கு பற்றி" என்பதனால் "சுடராழியும் பல்லாண்டு" "அப்பாஞ்சசன்னியமும் பல்லாண்டே" என்றதுஸ்மரிப்பிக்கப்பட்டது.

2. பெரியாழ்வார்க்குத் திருக்கோட்டியூரிலே மஹத்தான அபிநிவேசம்; திருப்பல்லாண்டில் *அல்வழக்கொன்று மில்லா வணி கோட்டியர்கோன் அபிமான துங்கன் செல்வனைப்போலத் திருமாலே நானுமுனக்குப் பழவடியேன்* என்று திருக்கோட்டியூரிலவதரித்த வொரு மஹானைப் புகழ்ந்து பேசியிருப்பதானது திருக்கோட்டியூரில் ப்ராவண்யாதிசயத்தினாலே. திருமங்கை யாழ்வார் தாமும் திருக்கோட்டியூரில் தம்முடைய ப்ராவண்யாதிசயத்தைக் காட்டினர்; எப்படி காட்டினரென்னில்; பதிகம்பாடி திவ்யதேசங்களை யநுபவித்து வருகையில் திருக்கோட்டியூரைப் பாடின பிறகு மற்றொரு திவ்யதேசத்தைப் பாடலாகாதென்று தம்முடைய மங்களாசாஸனத்தை அந்தத் திருப்பதியோடே நிறுத்தினர். திருக்குறுங்குடி முதலான சில திவ்யதேசங்கள் திருக்கோட்டியூர்க்கு அப்பால் விளங்கச் செய்தேயும் அத் திருப்பதிகளின் அநுபவத்தைத் திருப்புல்லாணியோடே சேர்த்து முடித்துக்கொண்டு * எங்கள் எம்மிறை யெம்பிரான் * என்கிற திருக்கோட்டியூர்ப் பதிகத்தையே மங்களாசாஸனத்தில் முடிவாக வைத்திட்டது பெரியாழ்வாரிடத்து அபிநிவேசத்தினாலென்க.

3. வடநாட்டுத்திருப்பதிகளை மங்களாசாஸனம் செய்தவர் பெரியாழ்வாரும் திருமங்கையாழ்வாருமாக இருவருமேயாவர். இதற்கு முதலில் பெரியாழ்வாரே வழிகாட்டினவர்; * வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தம் துவரை யயோத்தி இடமுடை வதரி யிடவகை யுடைய எம் புருடோத்தமனிருக்கை-கண்டமென்னுங் கடிநகரே* என்றிவை முதலான பாசுரங்களினால் பெரியாழ்வார் காட்டிக்கொடுத்த வடநாட்டுத் திருப்பதிகளைத் திருமங்கையாழ்வார் விசேஷித்து அநுபவித்தார்.

4. திருவஷ்டாக்ஷர மஹாமந்த்ரத்தின் பெருமையை பெரியாழ்வார் திருப்பல்லாண்டில் பல பாசுரங்களினால் காட்டியும், பெரியாழ்வார் திருமொழியிலும் பல பல பாசுரங்களினால் விஸ்தரித்தும் போந்தார்; அதை யநுஸரித்தே திருமங்கையாழ்வார் * வாடினேன் வாடி * *கிடந்தநம்பி குடந்தைமேவி * முதலான பதிகங்களினால் திருவஷ்டாக்ஷரத்தின் பெருமையைப் பரக்கப் பேசினார்.

5. கண்ணபிரானுடைய இளம்பிள்ளைத் தனத்திலநுபவம் பெரியாழ்வார் தாம் விசேஷமாகச் செய்தருளினது. கண்ணனை யசோதைப்பிராட்டி பாவனையால் இடுப்பில் வைத்துக் கொண்டு அம்புலியழைத்தல், செங்கீரையாடுகவென்று வேண்டுதல், சப்பாணிகொட்டா யென்னுதல் அம்மமுண்ணவாராயென்று ஸ்தந்யபானத்திற்கழைத்தல், நீராட்டுதல், பூச்சூட்டுதல், கண்ணன் தீம்புகளைக் கொள்ளை கொள்ளையாகச் சொல்லி யநுபவித்தல் ஆகிய இதெல்லாம் பெரியாழ்வாரிடமே காண்பது இங்ஙனமே இவை திருமங்கையாழ்வாரிடத்திலும் காண்பதுண்டு. * செக்கரிளம்பிறைதன்னை வாங்கி நின் கையில் தருவன் * என்ற பாசுரத்தினால் அம்புலிப்பருவத்தை யநுபவித்தார். * பூங்கோதையாய்ச்சி பதிகத்தினால் சப்பாணிகொட்டா யென்றார். * சந்தமலர்க்குழல் பதிகத்தினால் அம்மமுண்ணவாராயென்றழைத்தார். *அன்பினால் ஞானநீர்கொண்டு ஆட்டுவனடியனேனே * என்று நீராட்டினார்; * தூய மாமாலைகொண்டு சூட்டுவன் தொண்டனேனே * என்று பூச்சூட்டினார் * மான முடைத் துங்களாயர்குலம் * காதில் கடிப்பிட்டு * முதலிய பதிகங்களினால் கண்ணன் தீம்புகளைக் கொள்ளை கொள்ளையாகச் சொல்லி யநுபவித்தார்.

6. கோபீவஸ்த்ராபஹரணம் என்கிற வொரு சேஷ்டிதத்தை * கோழி யழைப்பதன் முன்னம் பதிகத்தினால் ஆண்டாள் அநுபவிப்பதிருக்கட்டும்; ஆழ்வார்களில் யாரேனு மநுபவித்தாருண்டோவென்று கேட்டால் பெரியாழ்வாரநுபவித்தாரென்ன வேணும். * ஆற்றிலிருந்து விளையாடுவோங்களைச் சேற்றாலெறிந்து வளை துகில் கைக் கொண்டு * எங்கள் பூம்பட்டுக்கொண்ட அரட்டன்*என்றிவை முதலான பாசுரங்களினால் பெரியாழ்வாருடைய அநுபவம் காண்கிறோம்; அடுத்தபடியாக இவ்வநுபவம் திருமங்கையாழ்வார் பக்கலிலேதான் காண்பது. * துளையார்கருமென் குழலாய்ச்சியர் தம் துகில் வாரியும்*அங்ஙனுந் தீமைகள் செய்வர்களோ நம்பீ! ஆயர்மடமக்களை, பங்கயநீர் குடைந்தாடுகின்றார்கள் பின்னே சென்றொளித்திருந்து, அங்கவர் பூந்துகில் வாரிக்கொண்டிட்டு * என்றிவை முதலான பாசுரங்களினால் அவ்வநுபவம் அறியத்தக்கது.

7. இந்திரனுக்கிட்ட சோற்றைத் தானே வாரியமுதுசெய்து மாரிப்பகை புணர்த்த கதையைப் பெரியாழ்வாரொருவரே பரக்கப் பேசினார்; குன்றெடுத்தானென்று பல ஆழ்வார்களும் பேசியிருந்தாலும் பூர்வகதாஸந்தர்ப்பத்தைப் பெரியாழ்வார் தாம் * கேட்டறியாதன கேட்கின்றேன் * அட்டுக்குவி சோற்றுப் பருப்பதமும் முதலான பாசுரங்களினால் பரக்கப் பேசினார். திருமங்கையாழ்வாரும் * ஆயிரங்கண்ணுடை யிந்திரனுருக்கென்று ஆயர் விழவெடுப்ப, பாசன நல்லன புண்டிகளால் புகப்பெய்தவதனையெல்லாம். .போயிருந்தங் கொரு பூதவடிவு கொண்டு * அன்னதோர் பூதமாய் ஆயர்விழலின்கண், துன்னுசகடத்தால் புக்க

பெருஞ் சோற்றை, முன்னிருந்து முற்றத் தான் துற்றிய தெற்றனவும்* என்றிவை முதலான பாசுரங்களினால் விரிவாக அநுபவித்தார்.

8. பெரியாழ்வார் *நல்லதோர் தாமரைப் பொய்கையிலே "இல்லம் வெறி யோடிற்றாலோ என்மகளை யெங்குங் காணேன், மல்லரையட்டவன் பின்போய் மதுரைப்புறம் புக்காள் கொலோ" என்று, தாய்ப்பேச்சில் மகள் கணவனோடுடன் சென்றதாகச் சொல்லி யநுபவித்தார். "ஒரு மகள் தன்னையுடையேன் உலகம் நிறைந்த புகழால், திருமகள்போல வளர்த்தேன் செங்கண்மால் தான் கொண்டு போனான்" என்ற பாசுரத்தினாலும் எம்பெருமான் தானே ஸ்வீகரித்துப்போன மையை நன்கு வெளியிட்டார். திருமங்கையாழ்வார்க்கும் இவ்வநுபவமே * கள்வன் கொல் யானறியேன்*என்கிற திருமொழியில் செல்லாநின்றது. *கரியானொரு காளை வந்து வெள்ளிவளைக் கைப்பற்றி யழைத்துக்கொண்டு போனதாகவாயிற்று சொல்லப்படுகிறது. *மல்லரையட்டவன் பின் போய் மதுரைப்புறம் புக்காள் கொலோ* என்கிறார் பெரியாழ்வார்; * அவன் பின் நடந்து வயலாலிபுகுவர் கொலோ* என்கிறார் திருமங்கையாழ்வார். * உண்ணுஞ்சோறு பருகு நீர்த் திருவாய்மொழி யில் நம்மாழ்வாருடைய அநுபவம் இப்படிப்பட்டதன்று. அது தலைமகளின் தனிப் போக்கான அநுபவம்; பெரியாழ்வார் திருமங்கையாழ்வார்களின் அநுபவம் உடன் போக்கு என்று வாசியறியத்தக்கது

9. ஒருவர் பேசச் செய்தேயும் இருவர் பேச்சுப் போலப் பாசுரம் பாடுவது பெரியாழ்வார்க்கும் திருமங்கையாழ்வார்க்கும் ஒக்கும். பெரியாழ்வார் திரு மொழியில் * என்னாதன் தேவிக்கு * கதிராயிரமிரவி* இப்பதிகங்களிரண்டும் இரு வர் பாசுரம்போலமைந்தவை. திருமங்கையாழ்வாருடைய பெரிய திருமொழியிலும் * மானமருமென்னோக்கி * என்கிற பதிகம் இத்தகைத்ததே.

10. திருமலைகளைப்பற்றிப் பாசுரம் பேசும்போது அவ்விடத்து நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுமிடத்து இழிபிறப்பாளருங்கூட தங்களுடைய உணவுகளை எம்பெருமானுக்கு நிவேதனம் செய்தே புஜிப்பதாகக் கூறுகின்றமை பெரியாழ்வாரிடத்திலும் திரு மங்கையாழ்வாரிடத்திலுமே கண்டது. திருமாலிருஞ்சோலைக்குப் பதிகம் பாடுகின்ற பெரியாழ்வார் * சிந்தப்புடைத்துச் செங்குருதி கொண்டு பூதங்கள் . அந்திப் பலி கொடுத்து ஆவத்தனஞ்செய் அப்பன் மலை*என்றும் * புனத்தினைக் கிள்ளிப் புது வவிக் காட்டி உன் பொன்னடி வாழ்கவென்று, இனக்குறவர் புதியதுண்ணுமெழில் மாலிருஞ்சோலை யெந்தாய்* என்றும் அருளிச்செய்ததை யடியொற்றின திருமங் கையாழ்வார் சிங்கவேள் குன்றப்பதிகத்தில் * பைங்கணானைக் கொம்பு கொண்டு பத்திமையால், அடிக்கீழ்ச் செங்கணாளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேள்குன்றமே* என் றருளிச்செய்தார்.

11. திவ்யதேசங்களிலீடுபடுகின்ற அரசர்களைப் புகழ்ந்துபாடுவதென்கிற பத் ததியைப் பெரியாழ்வார் * கொன்னவில் கூர்வேல்கோன் நெடுமாறன் தென்கூடல் கோன் தென்னன் கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலையே* பருப்பதத்துக்கயல் பொறித்த பாண்டியர் குலபதி போல்* என்கிற பாசுரங்களினால் காட்டியருளினர். இதைப் பின்பற்றியே திருமங்கையாழ்வார் திருவல்லிக்கேணி, அட்டபுயகரம், பர மேச்சுர விண்ணகரம், திருநறையூர் முதலான திருப்பதிகளுக்கிட்டருளின பதிகங் களில்அவ்வவ்விடங்களிலே ப்ரவணர்களான ப்ரபுக்களைப் புகழ்ந்து பேசியுள்ளார்.

எம்பெருமானை நோக்கிக் கேள்வி கேட்பதன் கருத்து.

எம்பெருமானைப் பல வகையாக அநுபவித்துக் கொண்டு போருகின்ற ஆழ்வார்கள் இடையிடையே எம்பெருமானை நோக்கிச் சில கேள்விகள் கேட்கக் காண்கிறோம். எம்பெருமானிடமிருந்து விடை கிடைக்கப் போகிறதென்கிற நம்பிக்கையினால் செய்த வினாக்களாகத் தோன்றவில்லை. மஹான்கள் நிஷ்ப்ரயோஜனமாகக் கேள்வி கேட்க மாட்டார்கள். கேட்கிற கேள்விகளிலிருந்து ஒரு விலக்ஷணமான அர்த்தம் வெளிவந்து தீரவேணும். ஓரிடத்திலுள்ள வினாவை இங்கெடுத்துக் காட்டி இன்பம் நுகர விரும்புகின்றேன்.

சோழ நாட்டில் சிறுபுலியூரென்பது ஒரு திவ்ய தேசம். அங்கு சலசயனப் பெருமாள் ஸேவை ஸாதித்தருளா நின்றார். பெரிய திருமொழியில் (7-9,) * கள்ளப் மனம் விள்ளும் வகை * என்று தொடங்குந் திருமொழி இத்தலத்தை மங்களாசாஸனம் செய்யும் பதிகம். இதில் ஏழாவது பாசுரம்—

"சேயோங்கு தண் திருமாலிருஞ்சோலைமலையுறையுமாயா!
எனக்குரையாயிது மறைநான்கினுளாயோ? தீயோம்பு கைமறையோர்
சிறு புலியூர்ச் சலசயனத்தாயோ? உனதடியார் மனத்தாயோ வறியேனே,"

என்பது. இதன் பொருளாவது-மிகவுயர்ந்த திருமாலிருஞ்சோலை மலையிலே நித்ய வாஸஞ் செய்கின்ற மாயனே! நீ நால்வேதங்களிலுள்ளே யிருக்கின்றாயோ? ஹோமத் தீயை வளர்க்கின்ற கையையுடையரான வைதிகர்கள் வாழ்கிற சிறு புலியூரில் சல சயனக் கோயிலிலுள்ளாயோ? உனது அன்பர்களின் நெஞ்சிலுள்ளாயோ? அறிகின்றிலேன். எனக்கு இதைத் தெரிய வருளிச் செய்யவேணும்—என்பதாம். திருமாலே நீ வேதங்களிலிருக்கின்றாயா? சிறுபுலியூர்ச் சலசயனக் கோயிலில் இருக்கின்றாயா? அன்பர் தம் உள்ளத்திலிருக்கின்றாயா? இன்னவிடத்திலிருக்கின்றா யென்று தெரியவில்லை; அடியேனுக்கு உண்மை தெரியும் படி யருளிச்செய்ய வேணு மென்று கேட்கிற விதற்கு என்ன திருவுள்ளமென்று ஆராயவேண்டும்.

சிறுபுலியூர் விஷயமாக அருளிச் செய்யப்படுகிற இத் திருமொழியில் இத்தலத் தெம்பெருமானை விளிக்க வேண்டியிருக்க, 'திருமாலிருஞ்சோலை மலை யுறையும் மாயா!' என்று அழகரை விளித்தது எதற்காக வென்று முன்னம் ஆராயவேண்டும். எம்பெருமான் எங்கும் நிறைந்த பெருமானென்பதை அல்பஜ்ஞர்களான நாமே தெரிந்து கொண்டிருக்கும்போது ஸர்வஜ்ஞரான ஆழ்வார் தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்க ப்ரஸக்தியில்லை. ஒரு எம்பெருமான்தானே நால் வேதங்களிலும் திவ்ய தேசங்களிலும் அன்பர்களின் உள்ளத்திலும் மற்றும் பலபல விடங்களிலும் எழுந்தருளியிருப்பது அஸம்பாவித மன்றே. இவ்வர்த்தத்தை இவ்வாழ்வாரும் மற்றுள்ள வாழ்வார்களும் தம் தம் திவ்ய ஸூக்திகளில் பல விடங்களில் காட்டியு மிருக்கிறார்களே. அப்படியிருக்க, இங்ஙனே கேள்வி கேட்க வேண்டிய ப்ரஸக்தி என்ன? என்று விமர்சிக்க வேண்டும்.

உண்மையில் இது வினவன்று; ஆச்சரியமான அநுபவ ப்ரணாளிகளில் இதுவொரு விலக்ஷணமான வகை. சிறுபுலியூர்ப் பெருமானே! என்று விளிக்கவேண்டியிருக்க 'திருமாலிருஞ் சோலைமலையுறையும் மாயா!' என விளித்தது—சிறு புலியூரிலுறையும் பெருமானும் திருமலையிலுறையும் பெருமானும் ஒருவரே யென்கிற உண்மையைக் காட்டுதற்கேயாம். இதை வடநூலார் 'தர்மி ஐக்யம்' என்பர்கள் ஸ்தானத்தில் பேதமே யொழிய தர்மியில் [எம்பெருமானில்] பேதமில்லை யென்கிற பரமார்த்தம் இத்தகைய விளியினால் விளங்கும். 'திருமாலிருஞ் சோலைமலை யுறையும் மாயா! நீ சிறுபுலியூர்ச் சல சயனத்தாயோ?" என்று கேட்டிருக்கிறவிது "சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்துறையுமாயா! நீ திருமாலிருஞ் சோலைமலையிலுள்ளாயோ?" என்கிற கேள்வியிற் காட்டிலும் வேறுபட்டதன்று என்று திண்ணமாக வெண்ணுக.

எங்குமுள்ள பெருமானை 'அங்கிருக்கிறாயா? இங்கிருக்கிறாயா?' என்று விகற்பித்துக் கேட்டிருப்பதானது 'எவ்விடத்திருப்பதில் உனக்கு உகப்பு அதிகம்?' என்று கேட்பதாகக் கொள்ளலாம். இக் கேள்வி போலவே கூரத்தாழ்வான் வரதராஜஸ்தவத்தில் பேரருளாளப் பெருமாளை நோக்கி "பக்தாநாம் யத் வபுஷி தஹரம்* என்கிற ச்லோகத்தில் கேள்வி கேட்கிறார். பக்தர்களின் ஹ்ருதய புண்டரீகம், ஆஸன பத்மம், வேதாந்தம், நம்மாழ்வாருடைய திருமுடி, ஹஸ்திகிரியின் சிகரம் ஆகிய இந்த ஸ்தான விசேஷங்களுக்குள், "தே பாதாப்ஜயோ: கிம் அதி ஸுகதம்?' உன்னுடைய திருவடித் தாமரைகளுக்கு மிகவும் ஸுகாவஹமான இடம் எது? என்று வினவியிருக்கின்றார். அத்தகைய வினவே இங்கும் விவக்ஷிதம் என்னலாம்.

இப்பாசுரத்தில் பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தி வருமாறு—"இத்தால் சொல்லிற்றாய்த்து—ஸௌபரி பல வடிவு கொண்டாப்போலே இவ்வோ விடங்கள் தோறும் இனி அவ்வருகில்லை யென்னும்படி குறையற வர்த்திக்கிறபடியைக் காட்டிக் கொடுத்தான்' என்று. (ஸௌபரியின் சரித்திரம் அடுத்த வியாஸத்திலே விவரிக்கப்படுகிறது; அங்கே கண்டு கொள்க.) எம்பெருமான் ஒவ்வோரிடத்திலும் வர்த்திக்கிறபோது 'இவ்விடத்தில் மாத்திரமே யுள்ளான்' என்று தோற்றும்படி வர்த்திப்பவன். நம் போல்வார், எம்பெருமான் ஓரிடத்திலிருக்கும் படியைக் காணும் போது மற்றோரிடத்திலிருக்கும் படியைக் காண முடியாது. நம்முடைய கண்ணுக்கு எவ்வளவு காணக்கூடிய சக்தியோ அவ்வளவு காண்போமே யல்லது அதீந்திரியமான விஷயங்களை ஸர்வாத்மநா காணகில்லோம். ஆழ்வார் மயர்வற மதிநலமருளப் பெற்றவராகையாலே, திருமாலிருஞ்சோலையிலிருப்பையும் சிறுபுலியூர்ச் சலசயனத்திலிருப்பையும் ஏக காலத்திலே காணப்பெற்றார். இது தாமாகக் காணப்பெற்றதன்று; அவன் தானே தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையினாலே காட்டிக் கொடுக்கக் காணப்பெற்றது. அதனாலுண்டான ஆனந்தம் உள்ளடங்காமல் இப்படிப்பட்ட வினவை யுட்கொண்ட பாசுரமாகப் புற வெள்ள மிட்டதாயிற்று. பிரானே! நீ பலபல விடங்களில் உகந்துஎழுந்தருளி யிருக்கு மாற்றை அடியேனுக்கு ஏககாலத்திலே ஸேவை ஸாதிப்பித்த விது என்ன கருணைத்திறமோ! என்று வியந்து கூறுவதுதான் இக்கேள்வின் கருத்து.

கீழே ப்ரஸ்தாவித்த ஸௌபரியின் வரலாறு.

(ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் நான்காவது அம்சம்-இரண்டாமத்யாயம்.)

ஸௌபரியென்னுமொரு மாமுனிவன் நீர்நிலையிலிருந்துகொண்டு பன்னிண்டாண்டு தவம் புரியா நின்ற வளவில் அங்கு ஸம்மதமென்கிற மத்ஸ்யாதிபதி தன்னுடைய ப்ரபலகுடும்பங்களோடு கூடிக் களித்து விளையாடாநின்றபடியைக் கண்ணுற்றானொருநாள். கண்ணுற்றதும் 'நாமும் இப்படி குடும்பவாழ்க்கையிற் கூடி நின்று சிற்றின்பம் நுகர்ந்து களித்தாலென்ன?' என்று தோன்றிற்று. குடும்பவாழ்க்கையில் பேராவலுண்டாயிற்று. விவாஹம் செய்துகொள்ளவேணுமென்னுமவாவினால் உடனே நீர்நிலையை விட்டுக் கிளம்பிப் பெண் விசாரிக்கப் புறப்பட்டான். அப்போது மாந்தாதாவென்னு மரசனுக்குப் பல பெண்களிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு அவனிடஞ்சென்று உன்னுடைய ஐம்பது பெண்களுள் ஒருத்தியை எனக்குக் கன்னிகாதானம் செய்யவேணுமென்று வேண்டினான். அரசன் இவருடைய கிழத்தனத்தையும் குரூபத்தையும்கண்டு பெண் கொடுக்க இசைந்திலன். 'இவர் மஹர்ஷியென்று மறிந்தவனாகையாலே பெண் கொடுக்க முடியாதென்றால் நம்மை சபித்துவிடுவரே யென்கிற அச்சமுண்டாகப்பெற்று சிந்தைக் கடலில் ஆழ்ந்திருந்தனன். அன்னவனை நோக்கி முனிவர் 'அரசனே! சிந்திப்பது எதற்காக? பெண்ணைப் பிறந்தவளை எப்படியும் ஒருவனுக்கு விவாஹம் பண்ணிக் கொடுத்தாகவேண்டும்; விரும்பிக்கேட்கிற எனக்குக் கொடுப்பதில் என்ன விசாரம்?' என்றார். அதற்கு அரசன் எனக்கொன்றுமாக்ஷேபமில்லை; பெண் தானாக விரும்பி வரிக்கும் வரனுக்குக் கன்னிகாதானம் செய்வது எங்கள் குலாசாரம்' என்றனன். அப்படியாகில் பெண்களிருக்குமிடத்திற்கு என்னைப் போகவிடலாமேயென்றார் முனிவர். அதற்கு இசைந்த அரசன் உடனே அந்த:புரக்காவலனான ஷண்டனை வரவழைத்து அவனோடு கூட முனிவரைக் கந்யா மண்டபத்திற்குப் போக விட்டான். முனிவர் புறப்படும் போதே தமது தவவலிமையினால் லோகோத்தரமான ஸௌந்தரியம் வாய்ந்த மேனியைப் பரிக்ரஹித்துக் கொண்டு கன்னிகைகளின் முன்னே சென்று நின்றார். நின்றதும் அங்கிருந்த ஐம்பது பெண்களும் நான்தானிவரை மணந்துகொள்வேன், நான்தானிவரை மணந்துகொள்வேனென்று போட்டிபோட்டுக் கொண்டு மேல் விழுந்தவாறே இதைக் காவலாளன் அரசனிடம் சென்று அறிவித்தனன். அரசன் அதுகேட்டு இதென்ன ஆச்சரியம்! இதென்ன அற்புதம்! என்று மிகவும் வியந்து ஐம்பது பெண்களையும் அம் முனிவர்க்கே விவாஹம் பண்ணிக் கொடுத்தனன். முனிவரும் விவாஹஞ் செய்துகொண்டு ஐம்பது மனைவியரையும் தமது ஆச்ரமத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், சில்பகலாநிபுணனான விச்வகர்மாவை வரவழைத்து வாபீ கூப தடாக உத்யாநாதி ஸகலாதிசய ஸம்பந்நங்களான ஐம்பது மாடமாளிகைகளை நிர்மாணம் செய்வித்து ஒவ்வொரு மாளிகையில் ஒவ்வொருத்தி மிக வின்பம் மன்னி வாழும்படி செய்வித்தார். தாமும் ஐம்பது வடிவுகளைப் பரிக்ரஹித்து அவர்களிடத்தில் ரமித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்.

இப்படி காலம் செல்லுகையில் ஒரு நாள் மாந்தாதாவென்னு மவ்வரசன் பெண்களை க்ஷேமம் விசாரிக்கப் புறப்பட்டு வந்து முதல் மாளிகையிற் புகுந்து அங்கு

வாழும் பெண்ணைக் குசலப்ரச்நம் செய்தனன். அவள் தான் ஆச்சரியமான இன்பங்களை யநுபவித்து வருவதாகச் சொல்லித் தன்னுடைய பரமஸந்தோஷத்தைக் கூறி, ஆனால் ஒரு துக்கமிருப்பதாக வுரைத்தாள் — 'உம்முடைய மருமகப்பிள்ளையான முனிவர் எப்போதும் இந்த மாளிகையிலேயே கிடக்கிறார்; இவ்விடம் விட்டுப் பெயர்வதேயில்லை. இதற்காக எனது ஸஹோதரிகள் துக்கித்திருப்பார்களே என்பதொன்றே எனக்கு துக்கம்' என்றாள்.

அடைவே ஒவ்வொரு மகளையும் க்ஷேமம் விசாரிக்கப் போனவிடத்தில் ஒவ்வொருத்தியும் இவ்வண்ணமாகவே சொல்லக் கேட்ட அரசன் முனிவருடைய ப்ரபாவாதிசயமிது வென்றறிந்து, ஏகாந்தமாக வீற்றிருக்கின்ற அம் முனிவர் பக்கலிலே சென்று பூஜித்துத் தன்னுடைய பரமானந்தத்தைத் தெரிவித்து "மஹாநுபாவரே! உம்முடைய மஹத்தான தபஸ்ஸு ஸித்தியடைந்தவிதம் வாசாமகோசரமாயிருக்கின்றதே! இப்படிப்பட்ட ப்ரபாவத்தை நான் வேறு எந்த மஹர்ஷியிடத்தும் கண்டிலேன்; உம்முடைய தபஸ்ஸித்தி ப்ரபாவம் லோகவிலக்ஷண மாயிரா நின்றதந்தோ;" என்று புகழ்ந்து கூறிச் சில நாள் அங்கே தங்கியிருந்து ஸ்வஸ்தானம் மீண்டனன்.

ஸௌபரி முனிவருக்கு நாளடைவில் நூற்றைம்பது மக்கள் பிறந்தனர். மேன்மேலும் அவர்க்குக் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஆசாபாசம் அளவு கடந்து பெருகிக் கொண்டே சென்றது. ஆசைகள் எவ்வளவு நிறைவேறினாலும் மேன்மேலும் புதிது புதிதான ஆசைப்பெருக்குகள் தோன்றிக் கொண்டே யிருக்கின்றனவேயன்றி ஆசையொழிவது ஈஷத்துமில்லையே யென்று மிகவும் அநுதபித்துக் காடு சென்று சேர்ந்து பரமபுருஷனிடத்திலே மனம் லயித்து முக்தி பெற்றார். .... *

அபூர்வக்ரந்த லாபத்தைப்பற்றி

ஸ்ரீராமாநுஜன் சென்ற இதழில் அதாவது (251 ல்) (பக்கம் 18ல்) "அபூர்வக்ரந்தலாபம்" என்ற மகுடத்தின் கீழ் நாம் வெளியிட்டிருந்த மகிழ்ச்சிச்செய்தி அன்பர்களுக்கு நினைவிருக்கும். ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாகுரு பணித்த தத்வார்த்தரத்நாவளியென்கிறக்ரந்தம் லுப்தமாய் விட்டதென்று பெரியார் சொல்லிவந்தார்களென்றும், அது டீகையோடுங்கிடைத்து தேவநாகரிலிபியில் அச்சாகி வருகிறதென்றும் தெரிவித்திருந்தோம். அதன்படி அந்த அருமையான க்ரந்தரத்னம் அச்சாகி நமது வைதிகமநோஹராவில் ஒருபகுதி வெளிவந்து வித்வான்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஸாவசேஷமாயிருக்கின்றவிது தைமாசிக்குள் நிச்சேஷமாக அச்சாகி வெளிவந்துவிடும். ஒரு ரூபாஸ்டாம்பு அனுப்புகிறவர்களுக்கு புக்போஸ்டு மூலமனுப்புவோம்.

மானேஜர்

ஸ்ரீராமாநுஜன் கார்யாலயம்.

கீழே ப்ரஸ்தாவித்த ரத்னவளியைப்பற்றி.

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாகுரு பணித்த தத்வார்த்த ரத்னவளியை நமது வைதிக மநோஹராபத்ரிகையில் ஸேவிக்கப் பெற்ற பலபல வித்வான்களில் சிலர் நமக்குக் கடிதமெழுதியிருப்பதாவது- "தேவரீர் வேதாந்த தேசிக க்ரந்தமாலை அச்சிட்ட போது இந்த க்ரந்தம் அந்த மாலையில் சேர்க்கப்பட வில்லையே, இப்பெயருள்ள வொரு க்ரந்தம் அவதரித்திருந்ததாகவும் ப்ரஸ்தாவிக்கவில்லையே; அப்படியிருக்க இப்போது இதை ஸ்ரீதேசிக க்ருதியாக வெளியிடக் காரண மென்ன? இதற்கு ப்ராமாணிகமாக பதில் ஸாதிக்கவேணும்" என்று.

அவர்களுக்கு அடியேன் எழுதக் கருதிய பதிலை அனைவரும் தெரிந்து கொள்வது நலமென்று தோன்றி இங்கே வெளியிடுகிறேன்.

"ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் ஏழாவது நூற்றாண்டு நிறைவு மலர்
கீலக௵ புரட்டாசித் திருவோணம்
2-10 1968. வெளியிடுவது மத்தியக்குழு, மயிலை"

என்று பிரசுரமாகியுள்ள மிகப்பெரிய புத்தகத்தில் (பக்கம் 246 ல்) "தேடிக் காணவேண்டிய ஸ்ரீஸ்வாமியின் கிரந்தங்கள்" என்று மகுட முள்ள வொரு கட்டுரை வெளிவந்துள்ளது. அதிலிருந்து சிற்சில வாக்கியங்களை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுகிறேன். அக்கட்டுரையெழுதியவர் இன்னாரென்பதை முன்னம் தெரிவிக்கிறேன்.

"ஸ்ரீமதுபய வேதாந்தவித்வான் நியாய வ்யாகரண
வேதாந்த சிரோமணி. பையம்பாடி சேட்டலூர்
ஸ்ரீவத்ஸாங்கா சாரியர் ஸ்வாமி. ப்ரின்ஸ்பால்.
ஸம்ஸ்க்ருத கலா சாலை பூவிருந்தவல்லி." என்றுள்ளது.

இந்த வித்வான் கீர்த்திமூர்த்தியான ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிக்கு நெருங்கின அநுபந்தியென்று சொல்லப்படுகிறார். உண்மையில் இவர் சிறந்த விவேகியென்றும் உயர்ந்த விமர்ச குசலரென்றும் கேள்விப்படுகிறோம். அதற்குத் தக்கபடி சில நல்ல விமர்சங்களையும் செய்திருக்கிறார் குறிப்பிட்ட க ட்டுரையில்.

கட்டுரையின்ஆரம்பம் என்ன வென்றால்,

"அதிகரண சிந்தாமணியில் பராயத்தாதிகரணத்தில் (239 சுலோகம்) ஸ்ரீமத் குமாரவரத தேசிகன் [ததுக்தம் ஆசார்யைரேவ ஸ்துத்யாரம்பே *முகுந்தகருணும் வந்தே முக்தேஷ்வதிகவத்ஸலாம், ஸ்வரூபஸம்ஸ்தவௌ யஸ்யா நிர்ஹேதுகஸஹேதுகௌ* இதி] என்று ஸாதித்துள்ளார். இதனால் ஸ்ரீமத் ஸ்வாமியின் [தேசிகனுடைய] ஏதோ வொரு ஸ்தோத்ராரம்பத்தில் இவ்விதம் முதல் சுலோகமிருப்பதாய் அறியப்படுகிறது. ஷை சுலோகத்தை ஸ்ரீகுமாரவரதாசாரியரே தமது ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹத்தி

லும் த்வயாதிகாரத்தில் எடுத்து உதாஹரித்திருக்கிறுர். இதுபற்றி பெரியோர்களிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டதில் "இந்த சுலோகம் தயாசதகத்தின் ஆரம்பத்தில் இருந்திருக்கக்கூடும்" என்றருளிச் செய்தார்கள். ஸ்தோத்ரத்தில் விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளும் தயா (கருணு) விஷயமாகவே இந்த ச்லோகத்திலும் அதன் ஸ்வரூப ஸம்ஸ்தவங்களைப்பற்றி ஸாதிக்கிறுர் ஆகவே இது பொருத்தமாயுள்ளது. மேலும் தயாசதகத்தில் ஆரம்பத்தில் அநுஷ்டுப் சுலோகங்களே. இதுவும் அனுஷ்டுப். இதனுலும் இதுஸரியே. வேறே சிலர் அருளிச் செய்ததாவது......... அச்சு ஏற்பட்டு மூத்ரணம் செய்ய ஆரம்பித்தபோது கிடைத்தவை போக மீதமுள்ளவை இன்றும் ப்ராசீனவித்வத் திருமாளிகைகளிலும் சில கோசாகாரங்களிலும் கிடைக்கக்கூடும் .. தேடிக்காண வேண்டியுள்ளது. இதனுல் நாம் அறிவது யாதெனில் பலவிஷயங்களைப்பற்றி பல ஸந்தர்ப்பங்களில் பலக்ரந்தங்களை ஸ்ரீஸ்வாமி அருளிச் செய்துள்ளாரென்பதும், அச்சில் வெளிவராமல் ப்ராக்ருதநிவேதிகா, தசார்த்த கோசம், சில்பார்த்த ஸாரம் முதலியவற்றைப் போல் மேலும் பலசாஸ்த்ரங்களில் பலவுள்ளன வென்பதும், வித்யாவ்யஸனிகள் ஆர்வமுடன் தேடினுல் என்றோ இவையும் கிடைக்கு மென்பதுமாகும்."

தேடிக் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய தேசிக திவ்யக்ரந்தங்கள் பலவுண்டு -என்பதையே இந்த வித்வான் புந: புந: எழுதி முடித்திருக்கிறுர்.

தேடிக் கண்டு பிடிக்கும் விஷயத்தில் நாம் ஏதும் முயற்சி கொள்ளவில்லை. முயற்சி கொண்ட பண்டிதர்கள் சிலர் சேகரித்து அனுப்பியதை நாம் முத்ரணம் செய்து வருகிறோமத்தனை. ஸூக்திஸந்நிவேசங்களைக் காணும் போது ஸ்வாமி தேசிகன் தவிர வேறு எந்த வித்வானுலும் அதிகம்பீரஸந்தர்ப்பமான இந்த க்ருதி இயற்ற முடியாதென்று பலப்ராஜ்ஞர்கள் ஆழ்ந்து நோக்கித் தெரிவிக்கிறுர்கள்.

முடிவாக நம்முடைய விஜ்ஞாபன மிவ்வளவே; சப்தார்த்த பௌஷ்கல்யத்தாலே தேசிக திவ்யஸூக்தியே யென்று அறுதியிடத் தக்கதாகவுள்ள இந்த தத்வார்த்த ரத்னுவளிக்ருதியில் அஸம்பத்தமான விஷயம் இருப்பதாகத் தோன்றினுல் அதை ப்ராமாணிக பண்டிதர்கள் நிந்தாபரிஹாஸ லவலேசமுமின்றிக்கே ச்லோ* ரூபமாகவே வெளியிடலாம். ....

மார்கழித் திங்கள் காலக்ஷேபம்

16-12-69 செவ்வாய்க்கிழமையன்று தனுர்மாஸத் தொடக்கமாதலால் நமது பத்ராதிபர் (**P.B.A** ஸ்வாமி) அன்று முதல் 13-1-1970 போகிப்பண்டிகை வரையில் திருப்பாவை ப்ரவசனர்த்தமாக சென்னை மாநகரில் உப்பட்டூர் ஆழ்வார் செட்டியார் ராமாநுஜ கூடத்தில் எழுந்தருளியிருப்பர். தினப்படி மாலை 6 மணி முதல் 8மணிவரை உபந்யாஸம் நடைபெறும். அந்த 30நாளும் ஸ்வாமிக்கு விலாஸம் கீழ்க்கண்டவாறு;—

Sri. P. B. ANNANGARACHARYA

48. Govindappa Naick Street, Madras.—1

மிகச் சிறந்த ரத்னத்தை யிழந்தோம்

சென்னை கீழ்ப்பாக்கத்தில் ஸ்ரீமதுபயவே. V. ராஜகோபாலாசாரியர் ஸ்வாமி யென்று ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த அட்வகேட் ஸ்வாமி 14-11-69 வெள்ளிக்கிழமையன்று காலையில் தமது திருமாளிகையில் திருநாடலங் கரித்தாரென்னும் செய்தியைத் தெரிவிக்க மிகமிக வருந்துகிறோம். ஸ்வாமிக்கு வயது 77 ஆனாலும் லோகோபகாரார்த்தமாக இன்னும் பலவாண்டுகள் இந்நிலவு லகத்தை அலங்கரித்திருக்கவேண்டியவர். ஸ்வாமி ஸாதாரணமான அட்வகேட்டல் லர். மஹாமேதாவி, மஹாவிவேகி, மஹாசதுரர் என்று பல ஜட்ஜ்களாலுங் கூடக் கொண்டாடப்பட்டு விளங்கியவர். ஸ்வாமியால் பிரபல தண்டனைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டவர்கள் பல்லாயிரவர். எந்த வியவஹாரத்திலும் ஸ்வாமி வெற்றி தவிர தோல்வியடைந்தது கிடையவேகிடையாதென்று அட்வகேட்டுகள் பலரும் சொல்லக் கேட்கிறோம். தப்பான விவகாரங்களில் ஸ்வாமி தலையிடமாட்டா ரென்று ஸகலஜட்ஜ்களுக்கும் இவரிடத்தில் நம்பிக்கையும் மதிப்புமுண்டு.

இந்த ஸ்வாமியோடு நெருக்கம் அடியேனுக்கு நாற்பது வருஷகாலமாக வுண்டு. சென்னைத் தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல்ஹாலில் அடியேனுடைய உபந் யாஸம் ஆரம்பித்த காலத்தில் தம்மை இன்னாரென்று காட்டிக் கொள்ளாமலே சில வருஷங்கள் ஒரு மூலையில் வீற்றிருந்து போவராம். இதைத் தாமே பல கால் சொல்லுவர். பஹுச்ருதர். பரமரஸிகர். தொண்டமண்டலம் ஸ்கூல்ஹாலில் ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து வருஷகாலம் நடந்து வந்த ப்ரவசன கோஷ்டியில் இந்த ஸ்வாமி ஸேவை ஸாதியாத நாட்கள் நினைவுக்கு வரவில்லை. அவ்விடத்தில் விஷ்ணுபாரம்யத்தை தாராளமாகச் சொல்லுவதற்கு இடையூறு நேர்ந்த ஸந் தர்ப்பத்தில் இந்த ஸ்வாமியே அடியேனை அந்த ஸபையிலிருந்து விலகச் செய்து, ஸத்கால க்ஷேபஸபையென்று புதிய ஸபையொன்று வேறு ஹாலில் ஏற்படுத்தி அதற்குத் தாமே பிரஸிடெண்டு பதவியை வஹித்திருந்தார்.

ஸ்வாமிக்கு இரு திருக்குமாரர்களுண்டு. மூத்தவர் பதினைந்து வருஷங் களுக்கு முன்னமே அகாலம்ருத்யுவையடைந்து விட்டார். இளையகுமாரர் இப் போது ப்ரதிஷ்டிதராய் விளங்கிவருகிறார். இவரே சரமக்ரியையைச் சிறப்புற நடத்தினார்.

திருக்கண்ணபுரம் ஸமீபத்தில் உபய வேதாந்தபுரம் என்று ப்ரஸித்தமான அக்ரஹாரத்தில் ஜனித்து ஸதாசார்யஸம்பந்தம் பெற்றுப் பரம விலக்ஷணராயும் ஸம்ப்ரதாய ப்ரதீபமாயும் விளங்கின இந்த ஸ்வாமியின் ஸ்தானத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வல்ல மஹானை எம்பெருமானேயறிவன். .... *

மற்றொரு ரத்னமும் மறைந்தது.

சென்னை வைச்ய ஸமுதாயத்தில் பிரபல வியாபாரியும் பரம ஆஸ்திகரும் மிகச்சிறந்த தர்மிஷ்டருமான ஸ்ரீமான் **Curzon Co.** சேஷாசலம் செட்டியார் **B.A.B.L** அவர்கள் 22-11-69 சனிக்கிழமையன்று ஊட்டியில் இதய கோசக் கோளாறினால் அநாயாஸமரண மடைந்தார். பல தருமஸ்தாபனங்களில் நிர்வாஹம் கொண்டி ருந்த இப்பெரியாருடைய மறைவுக்கு சென்னை மாநகரம் முழுவதும் வருந்து கின்றது.

பக்தி ப்ரதாநமா? ஆசாரம் ப்ரதாநமா?

உலகில் சிலர் வர்ணாச்ரமாசாரங்களில் ஜாகரூகர்களாயிருப்பார்கள்; ஆனால் அவர்களுக்கு பகவத்பக்தி இல்லை யென்னும்படியாயிருக்கும். சிலர்க்கு பக்தி தலை சிறந்து விளங்கும்; ஆனால் அவர்களுக்கு வர்ணாச்ரமாசாரங்களில் சிறிதும் ச்ரத்தை இல்லாமலிருக்கும். இவ்விரண்டு வகுப்பில் எது சிறந்தது? என்கிற விசாரம் ப்ராப்த மாயிருக்கின்றது. சாஸ்த்ரங்களை ஆராய்ந்து பார்த்தாலோ ஓரிடத்தில் வர்ணாச்ர மாசாரங்களுக்கு ப்ராதாந்யமும், மற்றோரிடத்தில் பக்திக்கு ப்ராதாந்யமும் காண கிறது. எங்ஙனே யென்னில் "ச்ருதிஸ் ஸ்ம்ருதிர் மமைவாஜ்ஞா யஸ் தாமுல்லங்க்ய வர்த்ததே, ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்ரோஹீ மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவ:" என்கிற பக வத்வசனம் ஸுப்ரஸித்தமானது. இதன் பொருள் என்ன வென்றால், வேதங்களும் அவற்றின் உபப்ரும்ஹணங்களும் ஸாக்ஷாத் என்னுடைய கட்டளையே யாகும்; அப்படிப்பட்ட ச்ருதிஸ்ம்ருதிகளை மீறி நடப்பவன் என்னுடைய ஆஜ்ஞையை உல லங்கனம் செய்தவனாதலால் எனக்கு த்ரோஹம் செய்தவனாகின்றான். அவன் என் பக்கலவ் பக்தி பூண்டிருந்தாலும் வர்ணாச்ரமாசாரவிரஹித னென்னுங் காரணத் தினால் அவைஷ்ணவனேயாவன் என்பதாம். ஆக இந்த பகவத் வசனத்தினால் வர் ணாச்ரமாசாரமே முக்கியமென்றும், பக்தி முக்கியமன்றென்றும் விளங்கிற்று. வர் ணாச்ரமாசாரவதா புருஷேண பர: புமாந், விஷ்ணுராராத்யதே பந்தா நாந்யஸ் தத்தோஷகாரக:" என்று பல வசனங்களும் இதற்கு உபஷ்டம்பகமாகக் காண கின்றன.

இனி பகவத் கீதையில் கீதாசார்யன் ஸாக்ஷாத்தாக அருளிச் செய்வது பாரீர்; அதில் ஒன்பதாமத்யாயத்தில் (30) ["அபி சேத் ஸுதுராசாரோ பஜதே மாம் அநந்யபாக், ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்யஸ் ஸம்யக் வ்யவஸிதோ ஹி ஸ:"]

என்று, ஆசாரத்திற்கு அப்ராதாந்யமும் பக்திக்கு ப்ராதாந்யமும் கொடுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ச்லோகத்தின் கருத்தை நம்முடைய பாஷ்யகாரர் மிக வினிதாக விவரித்தருளுகிறார். அந்த பாஷ்ய ஸூக்தியையே மொழிபெயர்த்தெழுது கிறோம்; அந்தந்த ஜாதியில் பிறந்தவர்களுக்கு இன்னது செய்யத்தக்க தென்றும் இன்னது விலக்கத் தக்க தென்றும் சாஸ்த்ரங்களிலே விதிநிஷேதங்கள் காணப்படு கின்றன; அவற்றை அநுவர்த்தியாமல் கடந்தாயினும் யாவனொருவன் நம்மிடத் திலே ஸ்வயம்ப்ரயோஜனமான பக்தியைச் செலுத்துகிறானோ அவனை ஸ்ரீவைஷ்ண வாக்ரேஸரனாக நினைத்து பஹுமானிக்கவேணும். ஏனென்றால், [ஸ: ஸம்யக் வ்யவ ஸிதோ ஹி.] இந்த பரமபக்தனுடைய அத்யவஸாயம் மிகச் சிறந்தது. ஸ்ரீமந்நாரா யணனையே தனக்குத் தெய்வமாகவும் ஆசார்யனாகவும் தோழனாகவும் பரமபோக்ய வஸ்து ஸமூஹமாகவும் கொள்ளுகையாகிற அத்யவஸாயம் பிறர்க்கு அரிதாய் இவனுக்கே எளிதாய் இருக்கின்றதன்றோ. இப்படிப்பட்ட அத்யவஸாயம் இவ னுக்குண்டென்பதை அநந்ய ப்ரயோஜநமாக இவன் செய்யும் நிரந்தர பஜனத்தைக் கொண்டே அறியலாம். இப்படிப்பட்ட பக்தியுக்தனிடத்திலே ஆசார லோபம் இருந் தால் அதுவொரு பெரிய விஷயமாகக் கொள்ளத் தக்கதன்று; அது மிகச் சிறுவிஷ யமே யாதலால் அது கொண்டு அநாதரியாமல் விசேஷித்து பஹுமானிக்கத் தக்க வனே—என்பது நம் பாஷ்யகாரருடைய பாஷ்ய ப்ரக்ரியை.

முதலில் உதாஹரித்த * மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவ:* என்ற வசனத்திற் கும் *ஸாது ரேவ ஸ மந்தவ்ய:* என்ற இந்த வசனத்திற்கும் பரஸ்பர விரோத மிருப்பதாகத் தோன்றக்கூடும். பக்தியும் ஆசாரமும் ஸமப்ரதாநமாகையாலே * ந ஹி நிந்தா ந்யாயத்தாலே விரோத சமநம் பண்ணலாமென்று சிலர் சொல்லுவர்.

ஸ்ரீ பதரிகாச்ரமத்தில் அபூர்வ ப்ரம்ம யஜ்ஞும்

ஸ்ரீ ஸ்ரீமந் நாராயணராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமியின் அத்புதஸங்கல்ப பூர்த்தி,

(ஸ்ரீமான் A. ராமாநுஜாசாரியர், B. A., புது டில்லி.)

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யராய் ஜகத் விக்க்யாத வைபவசாலியாய் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந் நாராயண ராமானுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகளை அறியாதாருண்டோ? நாட்டின் நாலு பாகங்களிலும் வேத தர்மப் பிரசாரம் செய்துவரும் உத்தமாச்ரமிகளில் அக்ரேஸரராக விளங்குபவர் நம் ஜீயர். ஸ்வாமி கன்னியாகுமரியிலிருந்து ஹிமாசல பர்யந்தம் முக்கிய நகரங்களிலெல்லாம் ஸ்ரீராமக்ரதுவும் ஸ்ரீராம ஸ்தம்ப ப்ரதிஷ்டையும் செய்துள்ளாரென்பது ஸுப்ரஸித்தம். சென்ற வாண்டில் திருமலையில் திருவேங்கடமுடையான் திரு முன்பே நம் ஜீயர் ஸ்வாமி செய்தருளின 108-வது க்ரது விசேஷத்தின் பெருமை உலகம் பரவியுள்ளது. எம்பெருமான் இப்பரம ஸாத்விகரின் மூலம் ஒரு அபூர்வ ப்ரஹ்ம யஜ்ஞும் செய்விக்க ஸங்கல்பம் கொண்டான். அது கடந்த செப்டம்பர்மீ 18 தேதியிலிருந்து 25 தேதி வரை தேவ பூமி ஹிமாலயத்தின் பிரதான க்ஷேத்திரமான பதரிகாச்ரமத்தில் ப்ராப்தமாயிற்று. சதுர்வேத பாராயணமும். வேத மந்திரங்களின் ஆஹுதி மூலம் வேள்வியும் 'நபூதோ, ந பவிஷ்யதி' என்னும்படி நடந்தேறியது.

பதரிகாச்ரமத்தில் ப்ரஹ்ம யஜ்ஞும் ஏன்?

பரதத்வமான ஸ்ரீமந் நாராயணனைப் பற்றியே வேதங்கள் பெரும்பாலும் பேசுகின்றனவென்று கற்றறிந்த பெரியோர் கூறுவர். வேதப் பொருளான திருவஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை ஸ்ரீமந் நாராயணன் தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று உபதேசித்த பரம பாவன ஸ்தலம் வதரி. வதரியுள்ளான் இப்படியே சேவை சாதிப்பது இதற்குப் போதுமான சான்று. சன்னிதிக்குச் சில மைல் தூரத்திலுள்ளது "வ்யாஸ குகை", அங்குதான் வ்யாஸ முனிவர் அநாதியான வேதத்தை 'ருக், யஜுஸ், ஸாம, அதர்வணம் என்று நான்கு பாகங்களாகப் பிரித்து உலகத்திற்கு வழங்கினர். வேதப் பிரிவு செய்த இந்த இடத்தில் சதுர்வேத பர்வதமும், அவைகளிலிருந்து பெருகும் சதுர்வேத நீர்வீழ்ச்சிகளும், வேத அவதார ஸ்தல ஸ்மாரகமாக அமைந்திருக்கின்றன. 'வ்யாஸ குகை'யில் தான் பிரம்ம சூத்திர ரசனைகளும், மகா பாரதம், (ஸ்ரீபாகவதம்,) அஷ்டாதச புராணங்கள் முதலியன பட்டோலை செய்யப்பட்டனவென்று பெரியார் கூறி வருகிறார்கள். இக்காரணங்களால் ப்ரஹ்ம யஜ்ஞுத்திற்கு பதரிகாச்ரமத்தைவிட ச்ரேஷ்டமான வேறு இடம் என்ன இருக்கமுடியும்? இந்த ஸ்தல விசேஷத்தை மணவாளமாமுனிகளின் திருவாக்கால் அனுபவிப்போம்;—

"வேத ஸாரமான இத்தை ஸ்வயமேவ எடுத்து, *அமரர் பெரு விசும்பருளும் பேரருளாளன்—வதரியாச்சிரமத்துள்ளான்* என்கிறபடியே நித்ய ஸூரிகளுக்கு போக்யமாய் பரமாகாச சப்த வாச்யமான பரமபதத்தைக் கொடுப்பதான நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே, *நர நாரணனுயுலகத்தற நூல் சிங்காமை விரித்

தவன்* என்கிறபடியே ஸ்ரீபதரிகாச்ரமத்திலே‡நரநாராயண ரூபேண அவதரித்துத் தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று ஸ்வரூப சாஸ்த்ரம் ஸங்குசித மாகாமல் உபதேசாநுஷ்ட்டானங்களாலே விஸ்த்ருதமாம்படி பணணிற்று.'' [ஆசார்ய ஹ்ருதய (16) வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்திகளிவை.]

ப்ரஹ்ம யஜ்ஞத்தின் நோக்கம்

ஸ்ரீ ஜீயர் தம்முடைய ப்ரவசனங்களில் ப்ரஹ்ம யஜ்ஞத்தின் நோக்கத்தை விளக்கியுள்ளார். பதரிகாச்ரமத்துக்கும் வேதத்திற்கு முள்ள நெருங்கிய உறவை மேலே குறிப்பிட்டோம். வ்யாஸ பகவான் உலகத்துக்களித்திருக்கும் ஞான பொக்கிஷங்களுக்கு உபகார ஸ்மிருதியாக இந்த ப்ரஹ்ம யஜ்ஞம் அமைந்த தென்பதாம். வேதியர் பிரதிதினம் வேதம் ஓதி ப்ரஹ்ம யஜ்ஞம் நடத்தவேண்டு மென்ற நியமமுண்டு. ஆனால் பல காரணங்களால் இது ஸந்தியாவந்தன க்ருத் யத்தில் உச்சரிக்கப்படும் வேத வாக்யங்களோடு நின்றுவிட்டது. இந்த குறைப் பாடுக்கு ப்ரஹ்ம யஜ்ஞம் ஒரு ஸமுசித ப்ராயச்சித்தமாகக் கொள்ளலாம். இப் பிரபஞ்சத்தில் சாந்தியும் மங்கலமும் நிலவவேண்டும்; தர்மம் செழித்தோங்க வேண்டும்; ஜனங்கள் சுபிக்ஷமாக வாழ வேண்டும் என்பதற்காகவும் ப்ரஹ்ம யஜ்ஞம் செய்விக்கப்பட்டது. பொதுவாக வேதம் கற்பதற்கு உத்ஸாஹ மூட்டவும் வேதாதிகாரிகளை கௌரவிப்பதற்கும் ப்ரஹ்ம யஜ்ஞம் செய்யப்பட்டதென்னலாம்.

அங்குரார்ப்பணம்

யஜ்ஞத்திற்கு நிமந்த்ரிக்கப்பட்ட வேதவித்துக்கள் ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சீபுரம், திருமலை, மதுரை முதலிய திவ்ய தேசங்களிலிருந்தும், நெல்லூர் கிருஷ்ணா, கோதாவரீ முதலிய ஆந்திரா ஜில்லாக்களிலிருந்தும் 128-க்குமேற்பட்ட திரு நாமங்கள் எழுந்தருளியிருந்தனர். இவர்களைத் தவிர நூற்றுக்கணக்கான ஆஸ் திகர்கள் மதருஸ்—ஆந்திர பிராந்தங்களிலிருந்து குழுமியிருந்தனர். ஹிமாசலப் பிரதேசங்களிலிருந்து வேத—இதிஹாஸ புராணாதிகாரிகள் பலர் பங்கெடுத்துக் கொள்ள வதரிக்கு வந்தனர். செப்டம்பர் 18-ம் தேதி வியாழக்கிழமை காலையில் உப க்ரமம். பக்த கோடிகளின் ஸௌகர்யத்திற்காகவே ஸ்ரீபதரி நாராயணன் தன் திரு வடி வாரத்தில் 'தப்த குண்டம்' என்ற வெந்நீர் ஊற்றை ஸ்ருஷ்டி செய்திருக்கிறான். யாவரும் அங்கு அநுஷ்ட்டானாதிகளை முடித்துக் கொண்டு "வருந்திரைமணி நீர்க் கங்கையின் கரைமேல் வதரியாச்சிரமத்துள்ளானை" மங்களாசாஸனம் செய்து, அவனதருள் பெற்று, யஜ்ஞத்திற் கென்றே ப்ரத்யேகமாக வந்த விஜயவாடா கஞ்சால. சுப்பநாராயணா பார்ட்டியாரின் தங்க நாதஸ்வர மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க திவ்யப் பிரபந்த அத்யாபகர்கள் வேத வ்யாஸ குகையை நோக்கி ஊர்வல மாகச் சென்றனர். இரண்டு மைல் தூரத்திலுள்ள மாதா மூர்த்தியை தர்சனம் பண்ணி, மானா என்ற கிராமத்திற்குச் சென்றனர். (மானா= நம் நாட்டின் வடக்கில் கடைசி கிராமம். அதற்கப்புறம் சீன எல்லை, திபத்து ராஜ்யம்) இங்குள்ள வ்யாஸ குகையில் விசேஷ ஆராதனங்கள் நடந்தன. பக்கத்திலுள்ள சதுர்வேத பர்வத மும், அவைகளிலிருந்து பெருகும் நீர்வீழ்ச்சிகளும் நான்கு வேதங்களின் பெய ரால் அழைக்கப்படுகின்றன. நீர்த்தாரை ஒவ்வொன்றிலும் ஆசமனம் செய்து

அந்தந்த தாரையின் ஸாந்நித்யத்தில் அந்தந்த வேதத் தொடக்கம் செய்தனர். மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கிக் கொண்டு முன் செல்ல நான்கு வேத பாராயண கோஷ்டிகளும், ஆழ்வார் கோஷ்டியும் அணிவகுத்தாப்போல் தனித் தனியாக பவனிவர எல்லோருக்கும் அக்ரஸ்தானத்தில் ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி அற்புதமான ஸேவை தந்து கொண்டு எழுந்தருளினர், ஆஹா! அக்காட்சியைக் காண சதுர் முகனும் தேவக் கூட்டங்களும் வ்யாஸர் முதலிய முனிக்கணங்களும் அங்குக் கூடினர் என்பதே வேதாதிகாரிகள் பலருடைய மாநஸிகானுபவம். வேத கோஷத்தைச் செவியுற்ற வருண பகவானும் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிந்தனன்.

ஊர்வலம் அஷ்டாக்ஷர க்ஷேத்திரத்தை அணுகியது. ப்ரஹ்ம யஜ்ஞத்துக் கென்றே பதினாயிரம் ரூபாயில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட யாகசாலையில் வேத கோஷ்டிகள் ப்ரவேசம் செய்து பிறகு எம்பெருமானார் சன்னிதியில் சாற்றுமுறை ஆனதும் தீர்த்த ப்ரஸாதம் ஸ்வீகரித்தனர். ஷட்ரஸ பக்ஷ்யவர்க்கங்களுடன் ததீயாராதனமும் முடிந்தது. (இங்கு ஒரு விசேஷம். அவரவர்கள் ஆசாரம், ருசி, இவைகளுக்கு அனுகூலமாக போஜன வசதி ஏற்பாடிருந்ததை யாவரும் பாராட்டினர்). இரவு அங்குரார்ப்பணம், ரித்விக்குகள் வரித்தல் முதலிய பூர்வீக சடங்குகள் க்ரமேண பூர்த்தியாயின.

ப்ரஹ்ம யஜ்ஞ உத்கரடனம்

அடுத்த தினம் காலை யாகாரம்பமாயிற்று. உஷக் காலத்தில் வேதாதிகாரிகள் காலைக் கடன்களை முடித்து, ஸ்ரீ நாராயணனை மங்களாசாஸனம் செய்து, யஜ்ஞ சாலைக்கு எழுந்தருளினர். தனித்தனி குண்டங்களில் நான்கு வேத ஆஹுதிகள் பிராரம்பமாயிற்று. ரித்விக்குகளில் யஜுர் வேதாதிகாரிகளின் எண்ணிக்கை தான் அதிகம். தேசத்திலேயே அதர்வண வேதம் ஓத வல்லவர் மூன்று நான்கு பெயர்கள் தான் உண்டென்று தெரிகிறது, அவர்களில் இருவர் ப்ரஹ்ம யஜ்ஞத்தில் அந்வயித்தனர். வேத பஞ்சாதிகளை ஓதி, ஆஹுதி நடந்து கொண்டிருக்கும்போது வேறொரு பக்கத்தில் ஸம்ஸ்க்ருத பண்டிதர்கள் ஸ்ரீராமாயணம், ஸ்ரீ பகவத் கீதை, ஸ்ரீபாஷ்யம்; ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாராயணங்களிலும், அஷ்டாக்ஷர மந்திர ஜபத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். ப்ரதி தினம் ஸ்ரீ கீதை மூன்று ஆவர்த்தி, விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் 12 ஆவர்த்தி, அஷ்டாக்ஷர மந்திர ஜபம் ஒரு லட்சம் தடவை என்ற கணக்கில் நடந்தது. அதே ஸமயம் எம்பெருமானார் மண்டபத்தில் திவ்யப்ரபந்த ஸேவை நிகழ்ந்தது. இப்படியே ஏழு நாட்களும் நிகழ்ச்சி நிரல். வேதாதிகாரிகள் ஸ்மார்த்தர்—ஸ்ரீ வைஷ்ணவர், தென்கலை—வடகலை, தென்னிந்தியர்—உத்தராதிகள் என்ற பேத மனப்பான்மையின்றி "நாமெல்லாரும் (ஒரே) வேத குலம்" என்ற உணர்ச்சியுடன் ஸௌஹார்த்தமாய் ஒத்துழைத்து வேள்வியை வெற்றிகரமாகச் செய்தது மிகவும் பாராட்டத்தக்கதாக விளங்கிற்று. அவ்வழகை நேரிலன்றோ காணவேணும்.

ஸ்ரீ ஜீயர் ஆச்ரமத்தில் காமதேனு

தினப்படி ஆஹுதியும்-சாற்றுமுறையும் முடிந்ததும் யாவருக்கும் பெருமாள் கண்டருளின வடை-திருப்பணியாரத்துடன் ததியாராதனம்; ஆகந்துகர்களில் பலர் குடும்ப ஸஹிதமாக வந்திருந்தனர். மொத்தம் ஏறக்குறைய 500

பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு வேளையும் போஜனம்! இவர்களோடு நின்றுவிட்டதா? வதரி பிராந்தங்களிலுள்ள நூற்றுக் கணக்கான 'பண்டாக்கள்' என்ற புரோகிதர்களுக்கும், ஸ்ரீ பதரிகாச்ரம சன்னிதி அதிகாரிகள்—சிப்பந்திகளுக்கும், கடைக்காரர்கள் உட்பட உள்ளூர்க்காரர்கள் சுமார் 1,000 பேருக்கும் வதரியைச் சுற்றியுள்ள மாணு முதலிய நான்கு கிராம ஜனங்கள் சுமார் 1000 பேருக்கும், யாத்திரிகர்களுக்கு உதவியாகவிருக்கும் நூற்றுக் கணக்கான கூலி வேலைக்காரர்களுக்கும்—முறையே ஒவ்வொரு நாள் பூரி-லட்டு-அல்வா கூடிய வட இந்திய போஜனம் வழங்கப்பட்டது. யஜ்ஞம் நடந்த சமயம் விடாமழை, வதரி போகும் மார்க்கங்களில் மலைகள் சரிந்து ரோட்டுகள் தடைபட்டுவிட்டன. இதனால் யாத்திரிகர்களுக்கு 15, 20 மைல் செங்குத்தான மலைகளை ஒற்றைப் பாதை வழியாகக்கடக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. ரிஷீகேசத்திலிருந்து பதரிநாத் வரை சுமார் 200 மைல் தூரம் ஹிமவானைக் கடந்து சில யாத்ரிகர்கள் செல்வதே ச்ரம சாத்தியமாகவிருக்க, ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களுக்கு அன்னபானுதிகளுக்கு ஸாமக்ரி வதரிக்குக் கொண்டு சேர்ப்பது என்பது ஒருவருடைய சிந்தைக்கும் கோசரமல்லாததன்றோ? இக்கார்ய விசேஷத்தை நம் ஜீயர் ஸ்வாமி செய்திருந்தாரென்றால் அவருடைய சக்தி விசேஷத்தை என்னவென்று சொல்லுவது! அவ்வமயம் யஜ்ஞத்திற்கு வந்திருந்த பல குடும்பஸ்தர்கள் "இப்போதிருக்கும் சூழ் நிலையில் எப்படி நாங்கள் ஊர் திரும்புவோம்? இங்கு பல நாட்கள் தங்கவேண்டியிருக்கும் போலிருக்கிறதே! போஜனுதிகளுக்கு என்ன செய்வது? என ஏங்கி இருந்தவர்களை நோக்கி, பரமகாருணிகரான ஜீயர் ஸ்வாமி "நீங்கள் இங்கு எத்தனை நாள் இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டாலும் பயப்படாதீர்கள்; வேண்டிய உணவுப் பொருள்களுக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். சோகிக்க வேண்டாம்" என்று அபயப்பிரதானம் அளித்ததை உயிருள்ள வரை யாரும் மறக்க முடியாது. இச் சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ காஞ்சி உ. வே. ப்ர. ப. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி முன் ஸ்ரீ ராமானுஜனில் எழுதினது ஞாபகம் வருகிறது. அவர் கூறினார்—

> "எத்தனைபேர்கள் வந்தாலும் ஜீயர் ஸ்வாமியின் குதூஹலம் உள்ளடங்காது. 'ஐயோ! இந்த இடத்றில் இத்தனைபேர்கள் வந்துவிட்டார்களே! எப்படி ஸமாளிப்போம்' என்கிற விசாரம் திருவுள்ளத்தில் ஒரு மூலையிலும் அணுவளவு மில்லாமே, இன்னமும் வாராரோ! என்று குதூஹலங் கொண்டிருக்கும் ஜீயர் ஸ்வாமியின் திருவுள்ளப் பாங்கை நினைக்குங்கால் என்ன சொல்லுவது? என்ன எழுதுவது? ஒன்றுமே தோன்றவில்லை,'

என்பதாக நம் P. B. A. ஸ்வாமி அருளியது அக்ஷரச: ஸத்தியம், ஸத்தியம்.

சரி, இப்படி, அப்போதிருந்த சௌகர்யமற்ற சூழ்நிலையிலும் ஆயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு போஜன வசதிகள் செய்தரரே நம் ஜீயர்! இது எப்படி சாத்யமாயிற்று அவருக்கு? எங்கிருந்து சாமக்ரிகள கிடைத்தன? கிடைத்தாலும் வதரிக்கு எப்படி கொண்டு சேர்க்கப்பட்டன? இப்படி பல கேள்விகள் எல்லோர் மனதிலும் உதித்தது; உதிக்கும். இந்த ரஹஸ்யத்தைத் தெசிந்துகொள்ள விரும்புவது யாவருக்கும் ஸஹஜம். வஸிஷ்டர் ஆச்ரமத்திலிருந்து காமதேனு நம் ஜீயர் ஆச்ரமத்திற்கு ஓடிவந்துவிட்டதுபோலும்! என்றல்லது வேறொன்றும் சிந்தையில் தோன்றவில்லை.

ஸ்ரீ பதரீநாராயணன் மங்களாசாஸனம்.

பூர்ணாஹுதிக்கு முன்தினம் ஸாயங்காலம், வதரியாச்சிரமத்துள்ளான் ஸன்னிதி 'ஸத்ஸங்க' மண்டபத்தில் வேதபாராயணகாரர்களும், திவ்யப்பிரபந்த ஸ்வாமிகளும், கோயில் அதிகாரிகளின் அழைப்புக்கிணங்க ஸ்ரீஜீயரை முன்னிட்டுக் கொண்டு எழுந்தருளினர். அவ்வமயம் வேதபஞ்சாதிகளையும், திருமங்கையாழ்வார் வதரியையும் வதரியுள்ளானையும்பற்றிப் பாடின 20 பாசுரங்களையும் உபய வேதாதிகாரிகள் ஓதினர். அதைத் திருச்செவி சாத்தின ஸ்ரீ நாராயணன் 'நாம் உகந்தோம்! நாம் உகந்தோம்!'' என்றருளி, சன்னிதி கமிட்டியின் கார்யதரிசி மூலம் விசேஷ ப்ரஸாத சன்மானங்களை அனுப்பி மங்களாசாஸனம் செய்தான்!

அப்பேரது பேசிய ஸ்தல ஔத்தரீய தண்டி சன்யாஸி 'வேதாந்த பாரத தேசத்தில் யாவரையும் ஒன்று சேர்க்கும் மந்திரம். அரசாங்கம் ஸம்ஸ்கிருத படிப்புக்கு விசேஷ உத்ஸாஹ மளிக்கவேண்டும். இவ்வளவு, ப்ரகாண்ட வேத பண்டிதர்கள், வதரியில் கூடியிருப்பது அதன் சரித்திரத்திலேயே முதல் தடவையாகும்'' என்று ஸ்ரீ ஜீயர் நடத்திய ப்ரஹ்ம யஜ்ஞத்தின் பெருமைகளை விளக்கினர். பிறகு ஸ்ரீ ஜீயர் ஹிந்தியில் பேசினர். அதன் சுருக்கமாவது: ''வேத அதிகாரிகளின் பொருளாதார நிலைமை சோசநீயம் அவர்களுதவிக்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகள் உடனே செய்யவேண்டியது அத்யாவச்யம்'' என்றார். மேலும் சொன்னார், "ஸ்ரீ வதரி சன்னிதி ஸ்ரீ ஆதிசங்கராச்சார் ஸ்வாமிகளால் பலவிதத்திலும் பலப்படுத்தப்பட்டது. அவர் காலத்திற்கு முன்பே வதரியும் தேவப்பிரயாகையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு பரிக்ருஹீத க்ஷேத்திரங்களாக விளங்கின'' என்று சொல்லி 'கண்டமென்னும் கடிநகர்' என்ற பெரியாழ்வார் பாசுரங்களையும் திருமங்கை மன்னன் வதரி-வதரியுள்ளானைப்பற்றிப் பாடின பாசுரங்களையும்விளக்கி பரக்க உபந்யஸித்தார். கடைசியில் ப்ரஹ்மயஜ்ஞத்தில் கோயில் அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்பை மிகவும் பாராட்டினர்.

ப்ரஹ்ம யஜ்ஞ பூர்ணாஹுதி.

செப்டம்பர் மாதம் 25-ம் தேதி காலை யாவரும் யாகசாலையில் குழுமியிருந்தனர். ஸ்ரீ ஜீயர் அநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு மங்களவாத்தியங்களுடன் ஸ்ரீ வதரிநாராயணன் சன்னிதிக்கு எழுந்தருளி அவனை வழிபட்டு, உடையவர் மடத்திற்கு விடைகொண்டு, திவ்யப்பிரபந்த சேவை சாத்துமுறைகளை முடித்து யாகசாலையில் பிரசன்னமானர். அவ்வமயம் ஒவ்வொரு யாக குண்டத்திலும் அந்தந்த வேதாதிகாரிகள் கடைசி பஞ்சாதி ஓதி ஆஹுதி செய்துகொண்டிருந்தனர். முஹூர்த்த வேளையில் பூர்ணாஹுதி செய்ய ஆயத்த மாயினர். கண்டாமணி ஒலிக்க, வேதியர் குழாம் வேத சாத்து-மந்திரங்களை கம்பீரமான குரலில் ஓத, யாக தீக்ஷிதர்கள் அந்திம நெய்யை அக்னியில் ஆஹுதி செய்தனர். அக்னி ஜ்வாலைகள் வெகு கம்பீரமாய் ஆகாயத்தை அளாவி ஜ்வலித்தன. சூர்ய பகவான் அன்று என்றுமில்லாமல் ஜாஜ்வல்யமாநனாய் பிரகாசித்தது தேவ கணங்களின் பரம திருப்தியை ஊர்ஜிதம் செய்ததுபோலிருந்தது. வதரியின் இருபுறமுமுள்ள

நர பர்வதமும், நாராயண பர்வத சிகரமும் பனியால் மூடப்பட்டு வெய்யிலில் வெள்ளிமலைகளாகக் காட்சி யளித்த அற்புதத்தை என்னவென்று சொல்லுவது!

அவப்ருத ஸ்நானம்.

ப்ரஹ்ம யஜ்ஞும் முடிந்தது, அவ்வமயம் நம் ஜீயருடைய தேஜோமயமான திருமுக மண்டலத்தை சேவித்தவர்களே பாக்கியசாலிகள். ஸ்ரீ ஜீயரும் மற்றுமுள்ள ஸ்வாமிகளும் உபநிஷத்துக்களை ஓதிக்கொண்டு யஜ்ஞபூர்ண கும்பத்துடன் அவப்ருத ஸ்நானம் செய்ய தப்த குண்டத்திற்கு வீதிவலமாக எழுந்தருளினர். அங்கு நடக்கவேண்டிய சடங்குகளை முடித்து யாவரும் அவப்ருத ஸ்நானம் செய்தனர். யாகசாலை மண்டபத்திற்கு திரும்பிவந்த சில நிமிஷங்களிலேயே விசேஷ ததீயாராதனத்திற்கும் ஸித்தமாயினர்.

ஸ்ரீ ராமாநுஜகூடத்தில் ஸதஸ்ஸு.

இன்று சாயங்காலம் வித்வான்களுக்கு சன்மானம் வழங்க உடையவர் மண்டபத்தில் ஒரு ஸதஸ்ஸு கூடிற்று. பிரம்ம யஜ்ஞத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட எல்லா அதிகாரிகளும் பிரசன்னமா யிருந்தனர். ஸ்ரீ ஜீயர் ஸதஸ்ஸுக்கு தலைமை வகித்து தெலுங்கில் பேசினர். அதன் ஸாராம்சமாவது: "இந்த பிரம்ம யஜ்ஞத்தில் கலந்துகொண்டு அதை சாஸ்திரோக்தமாக பூர்த்திசெய்ய உதவிய உங்கள் எல்லாருக்கும் அடியேனுடைய கிருதக்ஞதை. ரித்விக்குகள் 108 நபர்களை எப்படி இவ்வளவு தூரத்தில் எழுந்தருளச்செய்ய முடியுமென்று யோசித்தோம். பல கஷ்டங்களையும் பொருட்படுத்தாமல் 108—அல்ல 128 ஸ்வாமிகள் இங்கு ஏள்ளினது மிக விசேஷம்! ஒவ்வொரு ஸ்வாமிக்கும் சன்மானம், ரயில் போக்குவரத்து சார்ஜு, சாப்பாட்டுச் செலவு இவை ரூ. 450 ஆகிறது. இதையொட்டி எல்லா வைதிக மடங்களுக்கும், கவர்ன்மென்ட் என்டோமென்ட் போர்டார்களுக்கும் ஆந்திரா கவர்ன்மென்ட் என்டௌமென்ட் போர்டாரின் ஆக்ஞைப்படி திருப்பதி-திருமலை, காளஹஸ்தி முதலிய ஐந்தாறு தேவஸ்தானங்கள் வேதபாராயணகாரர்களை அனுப்பினதோடு அவர்களின் செலவையும் ஏற்றனர், மடாதிபதிகளில் ஸ்ரீ பரகால மடம் ரூ. 200 நன்கொடை யனுப்பி மங்களாசாஸனம் செய்தது பாக்யம்.

பிரம்ம யஜ்ஞத்திற்கு செலவு தோராயமாக வருமாறு. சம்பாவனைகள் ரூ. 25,000, யாகசாலை நிர்மாணச் செலவு ரூ. 10,000, நோடீஸ் முதலிய விளம்பரங்கள் ரூ. 10,000 ததீயாராதன சாமக்ரிகள் ரூ. 25,000 இன்னும் மற்ற சில்லரைச் செலவுகள் உட்பட மொத்தம் ரூபாய் ஒரு லட்சத்திற்குமேல் ஆகிறது. இதற்கு மதருஸ் ஆர்யவைச்ய அசோஸியேஷன், பாதாளம் சந்திரய்யா குடும்பம் ஸ்ரீ வெங்கடேச சுப்ரபாத கோஷ்டி, மதருஸ் மீனாட்சிசுந்திரம் செட்டியார், விஜயவாடா வெள்ளி-தங்க வியாபாரிகள், ஸ்ரீ கூரப்பாடி ராமராவ் முதலிய மஹநீயர்கள்] நன்கொடையாக ரொக்கம், சால்வை, ததியாராதன சாமக்கிரிகள் உட்பட பல விதத்திலும் செய்த உதவியை க்ருதக்ஞதையுடன் தெரிவிக்கிறேன். இவர்கள் எல்லோருக்கும் வேத புருஷனுடைய பரிபூர்ண ஆசி நிச்சயம் உண்டு" என்று ஸ்ரீ ஜீயர் சொற்பொழி வாற்றினர்.

ப்ரஹ்ம யஜ்ஞத்தில் கலந்துகொள்ள உத்ஸாஹம் கொண்டிருந்தும் ஸ்ரீ காஞ்சி ப்ர. ப. அண்ணங்காராச்சாரியர் ஸ்வாமிக்கு ஆரோக்கியக் குறைவால் இது சாத்யமாகவில்லை. அவர் ஒரு விசேஷ ஸந்தேசம் அனுப்பி திருப்தி யடைந்தார். ஸந்தேசத்தை அடியேனுக்கு டில்லிக்கு அனுப்பி, வதரி சென்று ஸதஸ்ஸில் படிக்கும்படி ஆஜ்ஞையிட்டார். பகவத்கிருபையால் அது நடந்தேறியது. ஸந்தேசத்தின் முக்கிய பாகங்களைமட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுகிறேன்.

ஸ்ரீ உ. வே, அண்ணங்கராச்சாரிய ஸ்வாமியின் ஸந்தேசம்.

"........எம்பெருமானை ஸத்யகாமனென்றும், ஸத்ய ஸங்கல்பனென்றும் நாம் சொல்லிவருவது சாஸ்திர விச்வாஸத்தாலே. அந்த ஸ்ரீமந் நாராயணன் தானே தன்னுடைய ஸத்ய காமத்வ ஸத்ய ஸங்கல்பத்வங்களை உலகில் ப்ரத்யக்ஷமாகக் காட்டுவதற்கென்றே ஸ்ரீமந்நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமியாக வடிவு கொண்டானென்றால் இதை அதிசயோக்தியாக ஒருவரும் நினையார். ஸ்ரீ ஸ்வாமி விச்வ கல்யாணார்த்தமாகச் செய்தருளும் கார்ய விசேஷங்கள் அபரிமிதம், அமோகம், அப்ரமேயம்.......ஒருவருடையவும் சிந்தைக்கும் கோசரமல்லாத கார்ய விசேஷங்களை நம் ஜீயர்ஸ்வாமி செய்தருளி வருகிறார்..........(மேலும்)

..........ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி சென்ற ஆடிமீ பௌர்ணமியில் ஸ்ரீ பதரிகாச்ரமம் சேர்ந்து ஆச்ரமோசிதமான சாதுர்மாஸ்யதீக்ஷையை ஸங்கல்பித்து அதன்ஸமாப்தி ஸமயத்தில் ஏழுநாள் இந்த ப்ரஹ்ம யஜ்ஞாநுஷ்டானத்தையும் ஸங்கல்பித்தருளி யிருந்தார். அந்த ஸங்கல்பம் பழுதுபடாமே ஸ்வாமியின் மநோரதத்திற்கு சதகுணமாக நடந்துவருகின்ற அதிசயம் நெஞ்சால் நினைப்பரிது. ஸாதாரணமாக நாலைந்து நபர் வதரிசென்று ஸௌக்கியமாகத் திரும்புவது ச்ரமஸாத்யமென்பதை நாம் சொல்லவேண்டியதில்லை. அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வந்து குழாங்கூடி இனிது அநுபவிக்கும்படியான ஸௌகர்யங்களை ஸ்ரீ ஜீயர்ஸ்வாமி செய்தருளி யிருப்பது ஒன்றான ஸத்ய ஸங்கல்பனுக்கும் அரிது என்றால் மிகையாகாது...அடியேனுக்கு சக்தியிருந்தால் அவச்யம் (ப்ரஹ்மயஜ்ஞத்தில்) அந்வயித்திருப்பேன், ஸ்ரீமந் நாராயண ஜீயர் ஸ்வாமியின் வாழ்நாளில் நாம் பிறந்திருக்கிறோமே, இதுவே நமது பரமபாக்யம்!"

இப்படி ஸ்ரீ அண்ணங்கராச்சாரியர் ஸ்வாமியின் ஸந்தேசம் வாசித்து முடிந்ததும் ஸ்வாமிகளுக்கு சன்மானங்களும் மந்திராக்ஷதையும் வழங்கப்பட்டன. பிறகு ஸதஸ்ஸு இனிது கலைந்தது. வதரியில் ப்ரஹ்ம யஜ்ஞம் ஸமாப்தியாயிற்று.

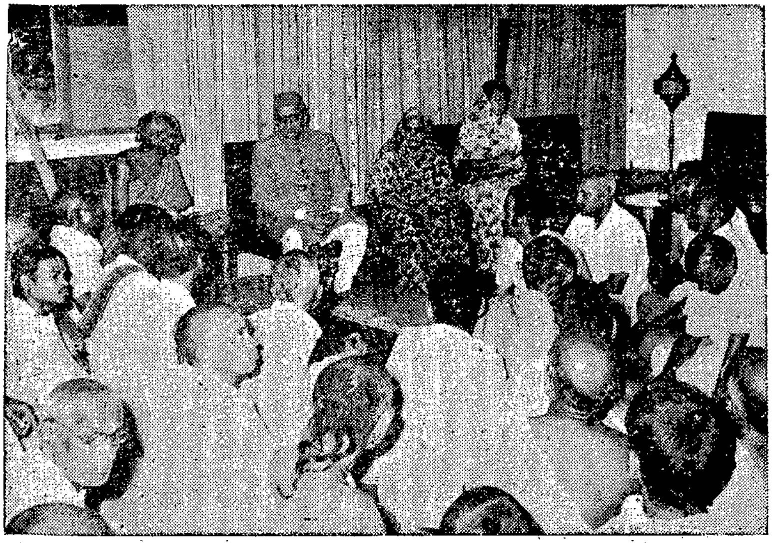
*** *** ***

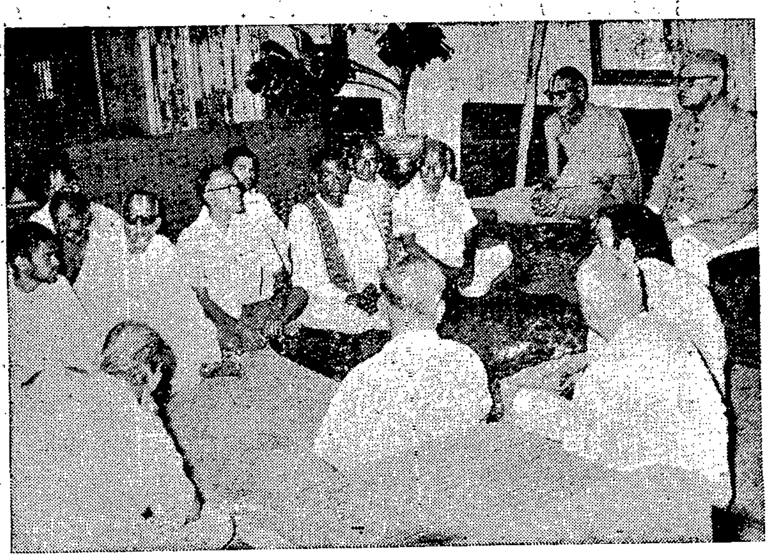
டில்லியில் ஸ்ரீ ஜீயருக்கும் வேதாதிகாரிகளுக்கும் வரவேற்பு.

வேதவித்துக்களுக்கு உபராஷ்ட்ரபதி அளித்த கௌரவம்

வதரியிலிருந்து ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி சுமார் 100 வேதப்ராம்மணர்களுடன் அக்டோபர் 4ந் தேதி தக்ஷிணத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கத்தில் டில்லி எழுந்தருளினார். தலைநகரில் ரவீந்திர நகர் என்ற காலனியில் ஸ்ரீ உ. வே. R. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார் தன் பங்களாவில் யாவரும் தங்க ஏற்பாடு செய்தார்.

அடுத்த தினம் ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை நாளானதால் நூற்றுக்கணக்கான உத்தியோகஸ்தர்கள் ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமியை ஸேவிக்க வந்தனர்.

காலை 10-30 மணிக்கு மத்திய அரசாங்க மந்திரி ஸ்ரீ K. L. ராவ் அவர்களின் விசால பங்களாவில் வேத கனபாடிகளுக்கு ஒரு வரவேற்பளிக்கப்பட்டது. பஞ்சாதிகள் ஓதிய பிறகு ராவ் தம்பதியார் வேதகோஷ்டியை தண்டம் சமர்ப்பித்து பழமும் காணிக்கையும் சமர்ப்பித்தனர்.

பகல் 12 மணிக்கு ஸ்ரீ ஜீயரை முன்னிட்டுக்கொண்டு வேதாதிகாரிகளும் மற்ற பண்டிதர்களும் தேசத்தின் உப ராஷ்ட்ரபதி கனம் பொருந்திய ஸ்ரீ G S. பாடக் அவர்களின் அரண்மனைக்குச் சென்றனர். உபராஷ்ட்ரபதியும் அவர் குடும்பத்தாரும் ஸுஸ்வாகதம் கூறி, யாவரையும் ஆசனத்தில் அமர்த்தினர். வேத கனபாடிகள் ஒவ்வொரு வேதத்திலிருந்தும், பஞ்சாதிகளை ஓதினர். அவைகளை செவியுற்ற கனம் ஸ்ரீ பாடக்கின் கண்களிலிருந்து ஆனந்த பாஷ்பம் உதிர்ந்தது. பிறகு உபராஷ்ட்ரபதியும் அவர் குடும்பத்தாரும் ஸ்ரீஜீயருக்கும் வேதப்ராம்மணர்களுக்கும் காணிக்கை சமர்ப்பித்து திருவடிகளில் வணங்கி இவ்வளவு தூரம் யாவரும் எள்ளினதற்கு க்ருதஜ்ஞதையைத் தெரிவித்தார்.

சரோஜனி நகரில் வரவேற்பு.

அன்று சாயங்காலம் சரோஜனி நகர் காலனியில் ஸ்ரீ கணேச மந்திரத்தில் வேத பண்டிதர்களுக்கு ஸ்ரீ சங்கர அகாடமியின் சார்பிலும், 'வேதிக் கல்சர் சென்டர்' சார்பிலும் பாராட்டுகளும் சன்மானங்களும் வழங்கப்பட்டன. இக் கூட்டத்தில் டில்லி தமிழ் மக்கள் நூற்றுக்கணக்கில் குழுமி யிருந்தனர். அவர்களில் சுப்ரீம் கோர்ட் ஜட்ஜு ஜஸ்டிஸ் ஸ்ரீ V. ராமஸ்வாமி அவர்களை குறிப்பிடவேண்டும். அடுத்தநாள் ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமியும் மற்றவர்களும் தக்ஷிணதேசத்தை நோக்கி பயணமாயினர். டில்லியில் வேதபண்டிதர்களுக்கும் ஸ்ரீ ஜீயருக்கும் பல சௌகர்யங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்த ஸ்ரீ R. ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீ R.T. கிருஷ்ண அய்யங்கார் இவர்களின் பக்தி சிரத்தையை ஸ்ரீ ஜீயர் ஸ்வாமி பாராட்டினர். *

"லோகாஸ் ஸமஸ்தாஸ் ஸுகிநோ பவந்து."

ஸ்ரீமத். ஜீயர் ஸ்வாமிகளின் கோயிற்பயணம் (P. B. A.)

ஸ்ரீ ஸ்வாமி ப்ரஹ்மயஜ்ஞத்தை வதரியில் முடித்துக் கொண்டு டில்லியில் சில நாட்கள் தங்கிவிட்டு, தம்முடைய ராமதூதன் மூலமாகவே விஜயவாடா வந்து சேர்ந்து அவ்விடத்தில் வருடந்தோறும் வெகுகாலமாக நடத்தப்பட்டு வருகிற விசிஷ்டாத்வைத வித்வத்ஸம்மேளனத்தைத் தம்முடைய ஆத்யக்ஷ்யத்திலேயே ஐந்து நாள் வெகுசிறப்பாக நடத்தி, வித்வான்களை விசேஷமாக ஸன்மானித்தருளி யாத்ராக்ரமத்தில் சென்னை மாநகர் வந்து சேர்ந்து அவ்விடத்தில், பல ஸம்வத்ஸரங்களுக்கு முன்பு தம்மால் ப்ரதிஷ்டாபிதமான தேவேந்திரபவன் பர்யாயமான கீதாமந்திரத்தில் இப்போது எழுந்தருளியிருக்கிறபடி. திருவத்யயனோத்ஸவம் ஸமீபித்திருப்பதால் நம்பெருமாள் ஸன்னிதிக்கு எழுந்தருளி அவ்விடத்திலே சில மாதங்கள் தங்கியிருக்கத் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிறார். ஸ்வாமி எங்கே யெழுந்தருளியிருந்தாலும் " உன்னடியார்க்கு என் செய்வனென்றே யிருத்திநீ" என்று நம்மாழ்வாரருளிச் செய்யும்படியிருக்கும்எம்பெருமானைப் போலவே விச்வ கல்யாணார்த்தமான கார்யவிசேஷங்களையே சிந்தனை செய்து கொண்டிருப்பரென்பது அடியேனுக்கு நெடுநாளைய அநுபவஸித்தம்.

சென்ற ஸம்வத்ஸரத்தில் திருமலையிலெழுந்தருளி யிருக்கும் போதே ஸ்ரீபாஷ்ய பகவத்விஷய பீடஸ்தாபன ப்ரயத்னம் தொடக்கமாகி அது அநுவ்ருத்தமாயும் அபிவ்ருத்தமாயும் இருந்து வருகிறது. இந்த விஷயத்தில் பதினாறுலக்ஷம் ரூபா மூலதனம் சேர்த்து, கார்யக்ரமங்களைத் தொடங்கவேணுமென்பது ஜீயர் ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம். பதினாறு லக்ஷமன்று, பதினாறு கோடி சேகரிக்க வேணுமென்று ஸ்வாமி திருவுள்ளம் பற்றினாலும் ஆகாததன்று. உண்மையில் இப்பெருமைக்குக் காரணம் ஸ்ரீ ஸ்வாமியின் அந்த:கரணத்தின் பரிசுத்தியொன்றே. ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்த நைரபேக்ஷ்யம் ஸ்வாமியிடத்திற்போல் அந்யத்ர காண முடியாது. ஸ்வாமியை க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்தே முப்பத்தைந்து வருடங்

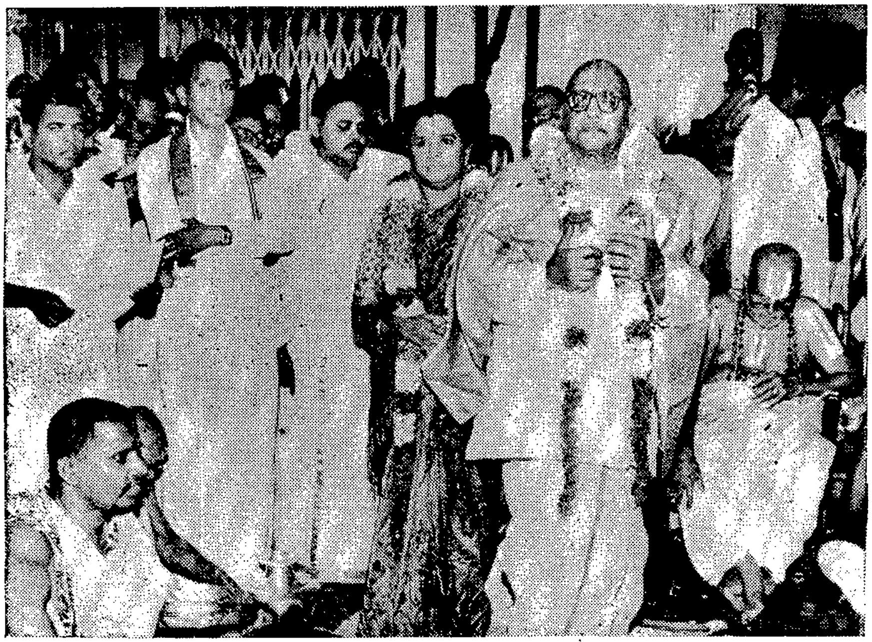
களுக்கு மேலாகவே அடியேன் அறிவேன். அப்போதே ஆங்காங்கு விசிஷ்டாத்வைதமதப்ரசாரக ஸங்கங்களை யேற்படுத்துவதும், வித்வான்களை உத்ஸாஹப்படுத்துவதும் பஹுமானிப்பதும் தவிர வேறு காரியத்தில் ஸ்வாமிக்குக் கண்ணோட்டம் கிடையாது.

கோதாவரி ஜில்லா நரஸாபுரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ப்ரசண்ட வித்வச் சக்ரவர்த்தியான ஸ்ரீமதுபயவே. மந்தஸா ராமாநுஜா சார்யஸ்வாமி ஸன்னிதியிலே குருகுல வாஸம்பண்ணி நியாய வேதாந்தங்களை வரியடைவே கற்று ஸம்ப்ரதாய ரஹஸ்யங்களையும் அவர் பக்கலிலேயே அதிகரித்தவர் ஜீயர் ஸ்வாமி. எந்த தேசத்திற் கெழுந்தருளினாலும் நாலேநாளில் அந்த தேசத்துபாஷையை யறிந்து கொண்டு பேசுவர். எல்லாவற்றுக்கும் மேலானபெருமை—எப்படிப்பட்ட உத்துங்காதிகாரிகளும் ஸ்வாமியைக்கண்டு நாலுவார்த்தை பேசினவாறே கைவழி மண்ணாயிருந்து தாஸாநுதாஸராயிருப்பர்கள்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி இதுவரையில் நடத்தியருளின காரியங்கள் ஏகதேச மென்னும்படி இனிமேல் நடத்தியருளப் போகிற அமோகமான காரியங்களை உலகம் கண்டு களிக்கவேணும். முடிவாக, நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் அடியேனுடைய நிகழ்ச்சிகளை விஜ்ஞாபித்துத் தலைக்கட்டுகிறேன். நம்பெருமாள் ஸன்னிதியில் பகற்பத்தின் தொடக்கத்திற்கு முன்னாள் (இரவு) திருநெடுந்தாண்டக ஸேவையென்பது ப்ரஸித்தம். 8-12 69 திங்கட்கிழமை யன்று அது. அன்றைக்கே அடியேன் கோயில் சேர்ந்து 15-12-69 திங்கட்கிழமை வரையில் அங்கிருந்து உத்ஸவம் ஸேவிக்க பாக்கியம் பெற்றிருக்கிறேன் 9-12-69 முதலாக 14-12-69 அளவாக ஆறுநாட்களில் தினந்தோறும் இரவு 7-30 தொடங்கி 9-30 வரையில் ஸ்ரீ ஜீயர்ஸ்வாமிகளின் அக்ராஸனத்தில் உபந்யாஸங்கள் நடைபெறும். இடம் மேலைச்சித்திரை வீதியில் நெ. 75 பாரதீய பூர்வசிக ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸபா நிலயம். உபந்யாஸ விவரம் வருமாறு:—

தேதி	மணி	விஷயம்
9-12-69 செவ்வாய்	இரவு 7-30 to 9-30	நாதமுனிகளும் நம்மாழ்வாரும்
10-12-69 புதன்	,,	ஆளவந்தாரும் ஆழ்வார்களும்
11-12-69 வியாழன் } 12-12-69 வெள்ளி }	,,	எம்பெருமானாரும் ஆழ்வாரும் (இரண்டு நாள்)
13-12-69 சனி	,,	ஆழ்வான்பட்டர்–ஆழ்வார்
14-12-69 ஞாயிறு	,,	மணவாளமாமுனிகளின் வைபவம்.

சென்னை பரமார்த்தபூஷணம் ஸ்ரீமான். நாதெள்ள ஸம்பத்து செட்டியாரவர்களின் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவம்.

சென்னையில் ஆர்யவைச்ய குலதிலகராய் விளங்கும் பிரபலரத்ன வியாபாரி யான ஸ்ரீமான் பரமார்த்தபூஷணம். நாதெள்ள ஸம்பத்து செட்டியாருடைய பௌத்ரனுக்கு புத்ரஜன்மோத்ஸவம் நிகழ்ந்தது காரணமாக (12-10-69) தேதியில் தமது இல்லத்தைச் சேர்ந்த மஹாமண்டபத்தில் சதாபிஷேக மஹோத்ஸவம் வெகுசிறப்பாக நடைபெற்றது. உற்றூர் உறவினர் பண்டிதர்கள் ஜட்ஜ்கள் அட்வகேட்டுகள் பிரபலவியாபாரிகள் முதலிய பலநூற்றுக்கணக்கான பெரியார்கள் விஜயம் செய்து சிறப்பித்தார்கள்.

அனேக தர்மஸ்தாபனங்களில் பங்கு கொள்பவரும் ஸ்வயம் தார்மிகருமான நம் பரமார்த்த பூஷண செட்டியார் நீடூழிவாழ்க. ....

சந்தாதாரர்களுக்கு அறிவிப்பு

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் 250 ல் கண்ட நம்முடைய கோரிக்கையை ஒருவாறு நிறைவேற்றின சந்தாதாரர்கள் ஏறக்குறைய நூறு பேர்கள் மட்டுமேயென்னலாம். மற்றவர்களுக்கு அடுத்த பத்ரிகை அனுப்பப்படமாட்டாதென்பதை இதனால் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். கடைசியாக நிகழும் டிஸம்பர் மாத முடிவுவரை அவதி தருகிறோம்.

ஸ்ரீ ராமாநுஜன் கார்யதர்சி.